

JUNIORPRESS PRESENTEERT

NR. 4

PRIJS: f. 3,95

BELGIË: Bf. 80

CONAN

SPECIAL

HET GEHEIM VAN
ASTORETH

JP
JUNIOR
PRESS
STRIP

HERINNER
JE JE NOG...?
Ja, Dooms herimmerator
zorgt daar wel voor

FANTASTIC FOUR 13 SPECIAL

Copyright © 1985 by Marvel Comics Group. All rights reserved. Marvel.

JP
JUNIOR
PRESS
STRIP

© TEKST REKLAMESTUDIO WANNA

Star Lee
PRESENTEERT:

DE BARBAAR

HET GEHEIM VAN ASTORETH!

MOGE CROM
ME VERVLOEKEN!

Er zat een slaap-
middel in die verdom-
de wijn...ik heb me la-
ten beetnemen als
een KIND!

Ik VERDIEN
het om hier in deze
stinkende gevangenis
opgesloten te zitten!

Dat IS zo,
mijn barbaar.
Maar schep moed,
je bent hier niet
ALLEEN.

We heb-
ben allemaal
van die wijn
gedronken!

Roy Thomas * John Buscema & Ernie Chan
Tekst Tekeningen
Kleur Michele Wolfman
Vrij naar het verhaal "The marchers of
Valhalla" door Robert E. Howard, de schep-
per van Conan.
Rob van Eyck * Titia Barbillion
Vertaling Lettering
Ned. eindredaktie en produktie - Ans Loos

*Zie Conan
nr. 3.

Conan special is een uitgave van Junior Press b.v. - Bussum.
Copyright © 1985 Conan Properties, Inc. all rights reserved. Conan is a trademark of Conan Properties, Inc.
Oorspronkelijke uitgaven: Conan the Barbarian, serie 02498 nrs. 71, 72, 73 en 74. Junior Press 86 - 7.

- Printed in Hungary

Waarom ga je zo tekeer? Zo ben jij niet en...

STIL, Bêlit! Ik hoor die vervloekte Akkheba naderen... en ik wil dat hij denkt dat we WANHOPIG zijn.

En je hebt GELIJK: als ik ooit zo ECHT mijn woede lucht, ben ik beschaafd geworden...

...maar voor dat gebeurt ben ik al dood!

Je zegt dat je Akkheba hoort? Maar IK hoor...

ZO, lieve vrienden... dus DIT is over van de Zwarte Piraten en hun GEVREESDE koningin, is het niet?

Akkheba... smerige vetzak!

Een dikke buik is het bewijs van voorspoed..... en dat'geldt NU zeker, nu dank zij jullie mijn heerschappij hier BEVESTIGD is.

Nu jullie de Barachische Piraten hebben verslagen, die niet snel zullen terugkeren...

Dus kan ik het me veroorloven jullie achter tralies te zetten.

Als BELONING zal ik mijn beul vragen het OFFERMES extra SCHERP te slijpen...

...als jullie morgen aan ASHTORETH geofferd worden!

De wrede lach van de priester klinkt nog na door de kerker, lang nadat zijn voetstappen zijn weggestorven.

Dan verbreekt M'Gora de geladen stilte...

GODIN! AMRA!*

Deze steen hier achterin..... die zit los!

Maar.....hij is ZWAAR... het lukt me niet....

*Bêlit wordt door haar piraten als een godin beschouwd, en Conan wordt Amra, de leeuw, genoemd.

Ga dan OPZIJ, man... want MIJ lukt het wel! Ik...HMMFF!

Kijk, meisje! Terwijl WIJ met Akkheba kletsten, heeft M'Gora een uitgang gevonden.

Ik heb hem niet voor niks onderbevelhebber gemaakt, hoor...

Kom mee, weg hier!

Toch gaat dit TE gemakkelijk! Zou het geen VALSTRIK zijn?

Waarom zou Akkheba dat doen? Hij had ons al

Nee, de bouwers van de stad hebben deze tunnel gemaakt...

...degenen die lang geleden in Kelka woonden!

En DIT is het BEWIJS!

De tunnel komt bij een rots uit, ver boven de stad!

En ons schip? Waar is de TIJGERIN?

Waar het hoort te zijn... met alleen N'Yaga en een paar man aan boord.

De Kelkanen durven het schip niet te naderen, anders vaart het weg.

Dan kunnen we dus uit deze hel ontsnappen!

Vluchten, godin? Maar het GOUD... de JUWELLEN..!

Ik geef het liever niet toe... maar voor één keer ben ik het met Kawaku eens.

Akkheba heeft nog iets van ons tegoed... en dat goud kunnen we ook niet laten liggen!

Dat GOUD kan je niet schelen... maar wel dat blonde meisje Aluna!

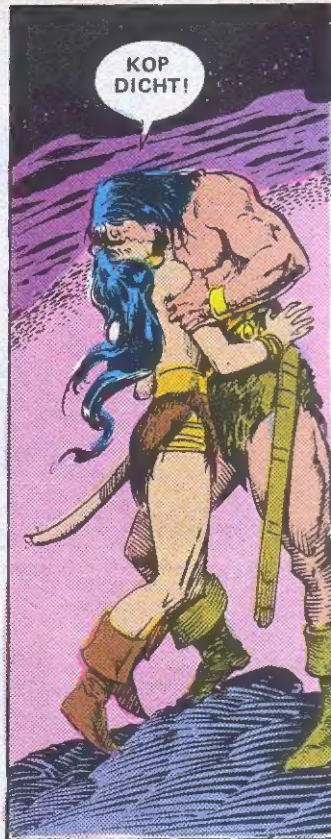

Bêlit, VERVLOEKT! Wanneer leer je nu eens je jaloezie te bedwingen...en dat vreselijke Shemitische teperament van je?!

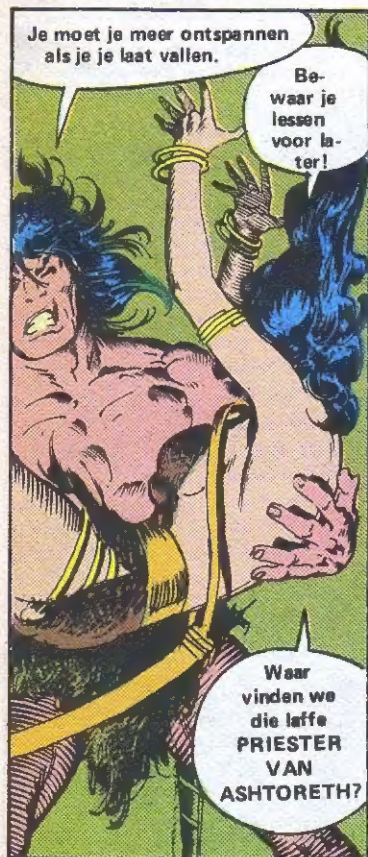
JA, ik wil Aluna redden...omdat zij duidelijk van het vasteland komt, net als wij!

Toch denk ik vooral aan GOUD...en niet aan BLOND HAAR!

Jullie heb-
ben ongelijk,
Kelkische
honden!

GEEN ENKEL
zwaard is goed... in de
handen van STOMP-
ZINNIGE DWA-
ZEN!

MITRA! Als we niet
op sterkere tegenstand
stuiten, moeten we
de hele stad maar
even innemen!

Je hebt wel
eens slechtere
ideeën gehad,
mijn barbaar.

WACHT!
Even kijken
wat hier gaan-
de is...

Geen AKKHEBA
...maar de wijn
vloeit nog over-
vloediger
dan gister-
avond.

Vreemd dat
alle vrouwen
hier zo mooi
zijn...en alle
mannen halve
APEN!

Die vrouwen
zullen wel slavin-
nen zijn, geroofd van schepen
die door stormen op de rotsen
zijn gelopen.

En Aluna's uiterlijk was zo
opvallend dat zij PRIESTERES
van Ashtoreth is gemaakt.

Waar
is de
grote
Akkheba,
Wertho... nu alle
piraten gevangen
zitten?

Want
in deze streken
vind je weinig BLON-
DE vrouwen. Ik.....
sst!

Weet je dat
niet? Hij viert de
overwinning door
vannacht al te offe-
ren in plaats van
morgen.

Ze zeggen
dat Aluna
vannacht al
aan de beurt
is....

...maar dat weten we pas
zeker als we haar doodscreet
horen uit de Tempel van
Ashtoreth.

Bêlit weet
wat Conan nu
zal doen.

Ze gaat mee.

Zonder aarzelen dringen zij de sche-
merige tempel binnen... maar lang
voor zij de schijnbaar eindeloze trap
hebben beklommen...

...totdat zij eindelijk een schaars verlichte kamer binnenstormen!

Op datzelfde ogenblik verschijnt een
man achter een voorhang, met een
drupend mes in de hand...

Die priester zal nog bloediger sterven dan ik....

Hè? Ik...

Wat hoor ik?

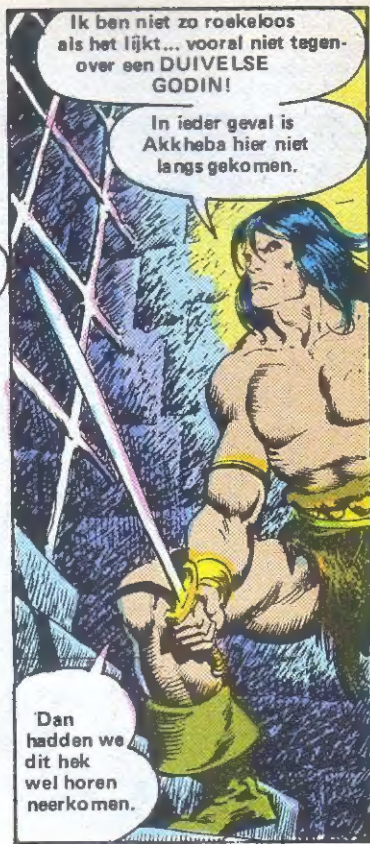
Wacht! Ik hoor het ook!

Daar huilt een vrouw..!

Het gehuil komt uit de toren... waar volgens Aluna Ashtoreth zelf woont!

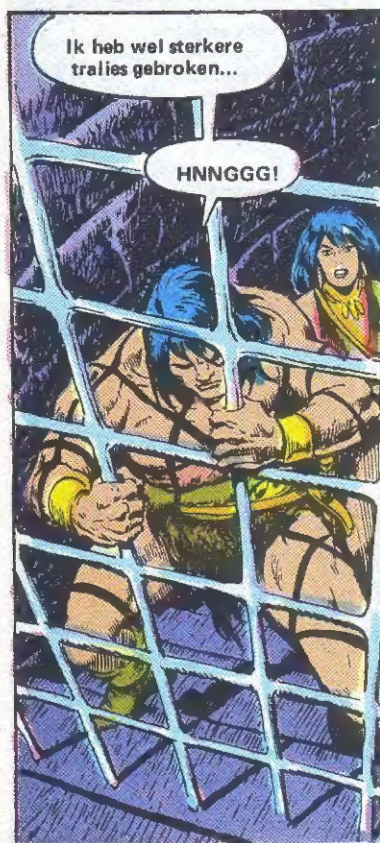
Voorzichtig, mijn Conan!

Ik ben niet zo roekeloos als het lijkt... vooral niet tegenover een DUIVELSE GODIN!

In ieder geval is Akkheba hier niet langs gekomen.

Dan hadden we dit hek wel horen neerkomen.

Ik heb wel sterkere tralies gebroken...

HNNGGG!

...dus hier moet het ook lukken!

LUISTER! Dat gesnik komt vanachter die deur daar.

Als het een val is...

...dan zal die Akkheba ervan lusten!

KOM MEE!

Toch is het niet de grijns van de duivelse priester die hen opwacht in de smerige, schaars verlichte kamer...

...maar slechts een huilend meisje op een baal stro... en zelfs in het valse licht zijn sporen van zweepslagen zichtbaar.

Waar is de godin, Ashtoreth, meisje?

Ik ben Ashtoreth.

Haar stem is zacht als ver-
wijderd klokgelui, maar nu
gebroken door gesnik...

Oh, wie
jullie ook zijn
...bewijs mij een
genadediens,
als er tenmin-
ste nog genade
bestaat in de
wereld!

Sla mij
het **HOOFD**
af... en maak
een einde aan
mijn ellendig
bestaan!

Jij...Ashtoreth?!
Dat is **HEILIG-
SCHENNIS!**

Ik kom uit Shem...
en ik weet dat
Ashtoreth een
goede godin is,
wijs en liefde-
vol!

Ja... we zijn geko-
men om een bloed-
dorstige godin te
doden, geen
bange slavin.

Wie **BEN** jij...
en nu geen onzin
meer over
Ashtoreth!

Ik **BEN** haar
...en toch ook
NIET!

LUISTER...
en daarna moe-
ten jullie me doden!

Eens was ik Astarta, de dochter van een
koning in een land ver ten westen van
Kelka.

Bij Crom, lieg niet meisje!
Ten westen van hier is
niets... alleen het einde van
de wereld!

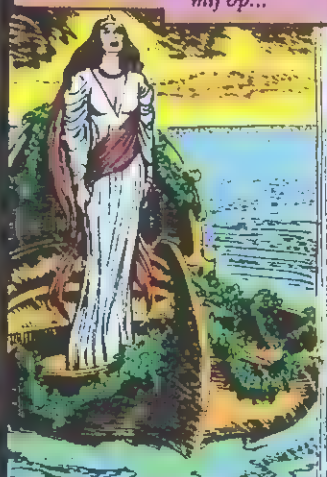
Nee...was dat maar zo,
want dat zou ik nooit
geleefd hebben...!

Want in die verre
strekk was het
erger een konings-
dochter te zijn
dan een slavin!

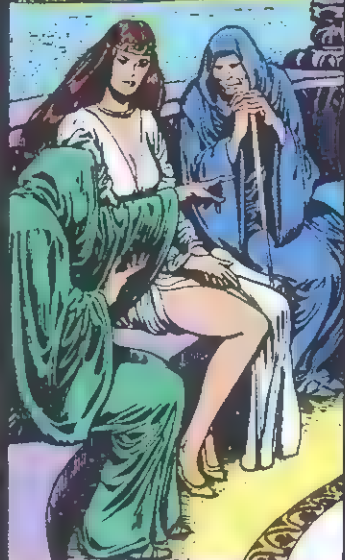
Als jong meisje werd ik uitgehuwelijkt...aan een zee-god, zo oud en gruwelijk dat mijn volk zijn naam vergeten had.

Toen ik in de huwelijksnacht als maagd op de golven van de oceaan dreef, rees de god voor mij op...

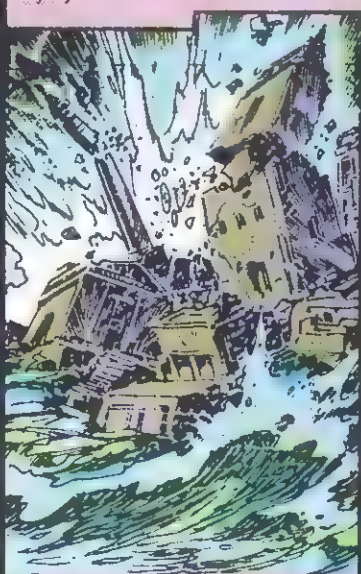
En hij schonk mij het eeuwige leven, maar dat geschenk is mij sinds eeuwen een vloek geworden.

's Morgens keerde ik terug naar het paleis, waar ik jarenlang leefde, jong en mooi...

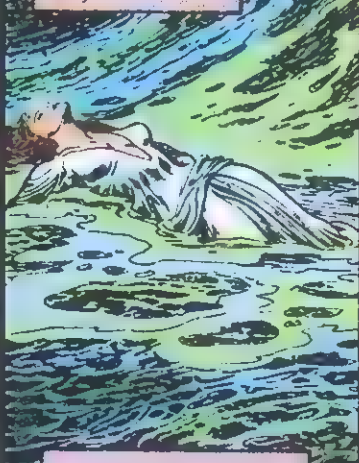
...terwijl mijn vroegere vriendinnen oud werden en stierven.

Toen, op het moment dat de oceanen Atlantis verzwoegen, rees de zee-god opnieuw op en schudde hij zijn schuimend haar....

...zodat ook de kuststeden van mijn land werden verwoest, door zijn woede tegen dat ver verwijderde land!

Toch vergat hij mij niet helemaal...

Hij liet mij drijven op zijn golven en bracht me naar een ver eiland.

Dat eiland was Kelka, in de tijd dat de bouwers van deze stad er nog heersten... een beschaafd volk dat afstamde van het Thurische Kontinent.

Ze verbasterden mijn naam en dachten dat ik Ashtoreth was, hun godin...

Dus aanbaden zij mij alsof ik haar was.....

Maar de hogepriesters van dat volk waren duivels, net als hun opvolgers nu... en dus sloten ze mij hier op, zodat ik geen bedreiging voor hun macht kon worden.

Al eindeloze jaren word ik ver-eerd... eerst door de oorspronkelijke ketkanen, nu door hun woeste erfgenamen!

De een was al even wreed als de ander... toch vrezen ze me, omdat ik onsterfelijk ben.....

En de hogepriesters...oh, bij de goden van mijn land MU... wat heb ik door hen moeten LIJDEN!

GODIN voor het volk...en SLAVIN voor de priesters!

Waarom heb je hen niet vernietigd met je magie?

Ik heb geen magische krachten... ik ben alleen onsterfelijk.

En toch...

Toch is er een vorm van magie die ik kan oproepen... een gruwelijk noodlot...

Kon ik maar uit deze gevangenis ontsnappen, om aan het strand mijn zeegod op te roepen!

In de stille nacht hoor ik hem bulderen...

Maar de magie van de hogepriesters verhindert hem mijn stem te horen.

Maar als die kracht gebroken was... als ik het grote blauwe monster weer kon ZIEN.....

Maar.... dat KAN niet...

Ik HOOP het niet! Maar... wat hoor ik daar?

Ga opzij!

VERRAAD!

De Barachische Piraten... ze zijn teruggekomen en de stad binnengevallen!

En die duivelse Auro voert hen aan!

Kom, Bélit! Wij staan hier buiten, dus...

VERD...!

VAL AANI!

Naar binnen! Luister naar mij, jullie hogepriester!

DOODT HEN! Doodt hen allemaal!

"Allemaal"! Conan begrijpt onmiddellijk dat Akkheba ook het meisje Ashtoreth bedoelt...

Het ogenblik voor een godin om te sterven is aangebroken... als een speer haar kan doden, waar de tijd dat niet kan.

Conan vraagt zich af hoe dat kan.

Toch is die gedachte slechts vluchtig, voor hem en Bêlit.

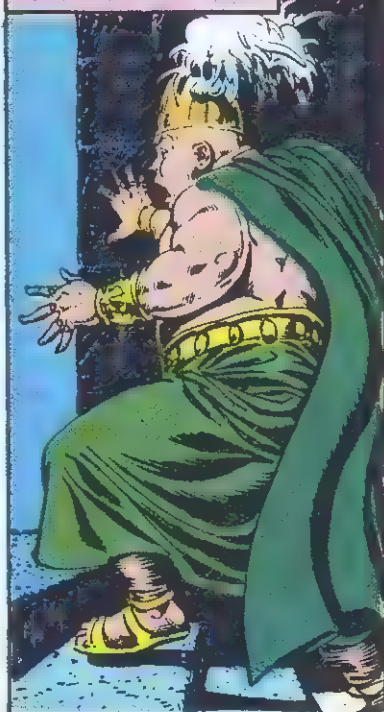
Want zonder een woord vechten zij als een hechte eenheid... twee voorboden.....

...van de hel die dood en verderf zaaien, ter verdediging van hun eigen leven en van dat van het tijdloze meisje....

...alsof het redden van haar leven opweegt tegen de gruwelijke dood van een ander die nacht!

Voor het eerst in zijn leven heeft Akkheba een fout gemaakt: hij heeft te weinig krijgers meegenomen om die twee duivels te kunnen overmeesteren.

Dus rent hij een andere gang door, veel sneller dan zijn omvang zou doen vermoeden...

Maar vrees geeft vleugels, zegt men....

Ze zijn allemaal dood..!

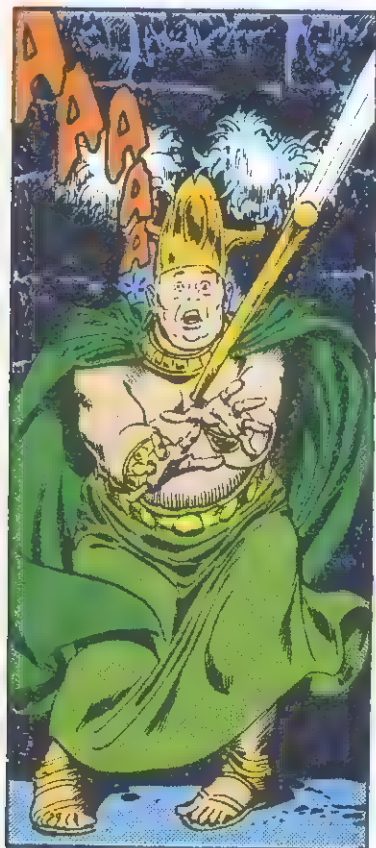

Gelukkig konden ze maar met een of twee tegelijk aanvalen.

Waar is Akkheba? Mijn zwaard heeft nog dorst..!

Hij is gevlucht, verdorie!

Een vreemde ijsle kreet stijgt op boven het krijgs-
rumoer beneden en overstemt zowel Barachiërs
als Kelkanen...

Het is Astarta, of Ashtoreth...
die een helse bezwering zingt
in een onbekende taal...

En nu Akkheba einde-
lijk verslagen is...

...kan haar zeegod haar horen!

De oceaan beukt tegen
de Aarde en laat haar
beven, als een levend
wezen!

En op het pad van
de golven liggen de
torens van Kelka!

VLUCHT,
vreemdelingen!

Ontvlucht
deze verdoem-
de stad... als
je wilt blijven
LEVEN!

GOED! Maar... maar JIJ,
Astarta?

Ik heb lang
geleefd... en deze
wereld kan mij
slechts
lijden
brengen.

Maar in de armen van mijn
GELIEFDE, de ZEE.....
vind ik de DOOD die
ik zoek...

...of het ewi-
ge geluk dat ik
altijd gewild en
nooit gevonden
heb!

Dan wendt zij zich weer tot de
schuimende zee... en opnieuw
klinkt haar kreet.

Als antwoord volgt een nieuwe aardbe-
ving, heviger dan de vorige!

AURO...WACHT!
Waar ben je...?!

Laat me
LOS, hei-
dense dui-
vel!

Dank je goden
dan weet ik dat dit
niet jouw werk is....

...anders zou ik je nu
doden, voor we terug-
gaan naar de schepen!

KAWAKU! Ik had
moeten weten dat
JIJ hier achter
zat!

JIJ hebt de Barachiërs
de stad binnenge-
bracht, hè..?!

Ja, en
waarom
NIET? Ik
wil **BUIT**!

Ik vermoedde dat de
Barachiërs aan de andere kant
van het eiland zaten... dus
heb ik hen de toegang via
de kerkers'gewezen.

Die kerker werd niet
meer bewaakt, sinds wij
daaruit ontsnapt zijn.

Dus **ZO** kon-
den we zonder
moeite binnen-
vallen!

Ga nu, blanke hond...
en neem die **TEEF**
mee!

Den sterf
ook jij,
idiot!

Ik blijf hier
om...

AAARHH!

JULLIE
zouden met
lege handen
zijn gevlucht!

Je boft
dat de Tijgerin
een bemanning
nodig heeft...

...maar, bij
Crom, al die
arme Kelkanen,
die daar vluchten,
kunnen we niet
aanmonsteren!

Daar gaan de Barachiërs...
maar ze hebben zoveel verliezen ge-
leden dat een van hun boten
overblijft!

Dat is dan
het eerste
goede nieuws
vandaag...

Want in deze razende gol-
ven kan zelfs ik niet
zwemmen!

Dan klinkt de piraten het ge-
raas van een ondergaande wereld
in de oren, als de woeste zee het
eiland Kelka verzwelgt....

...en Conan is blij dat Akkheba door
zijn hand is gestorven, voor de
golven hem te pakken kregen!

En niemand is echt ver-
baasd als de oceaan plot-
seling weer kalm is.

HA, Bêlit!
We zien elkaar terug op
open zee...

Dan zullen mijn
Barachiërs
vechten tegen
jouw Zwarte
Piraten!

Vest
wel...maar
niet van-
daag,
Auro!

Nee, niet nu... want
stervelingen mogen hun
ruzies niet uitvechten,
als er GODEN in de
buurt zijn!

Maar toch...
misschien komt
het eerder dan
je denkt...

...ja, misschien eer-
der dan wij beiden
denken...!

Dat wordt
een harde
dag... Als
die komt.

Ik vraag me
af of Astarta ook
gestorven is... of
dat ze MEEGE-
VOERD
is....

...als de BRUID van
de ZEEGOD!

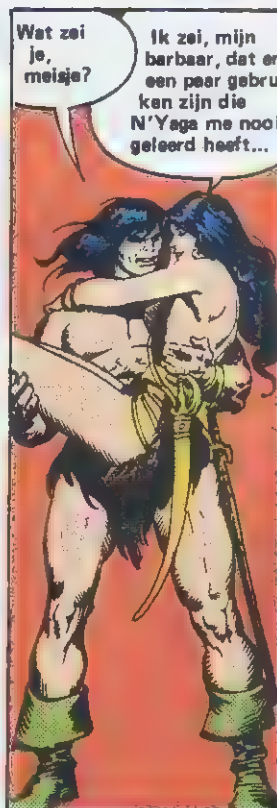
Een dwaas
gebruik, van
goden en
mensen... een
bruid WEG-
VOEREN!

Nou,
dat zou ik wel..

Wat zei
je,
meisje?

Ik zei, mijn
barbaar, dat er
een paar gebrui-
ken zijn die
N'Yaga me nooit
geleerd heeft...

...maar mis-
schien ben ik niet
TE OUD om te
leren..!

WRAAK in

ASGALON

"Handel met de woeste zonen van Shem levert weinig op", zo luidt een oud Hyboreaans spreekwoord.

SLA ER
OP LOS,
BROEDERS!

GOOI
JULLIE WAPENS
NEER, HONDEN
...OF STERF!

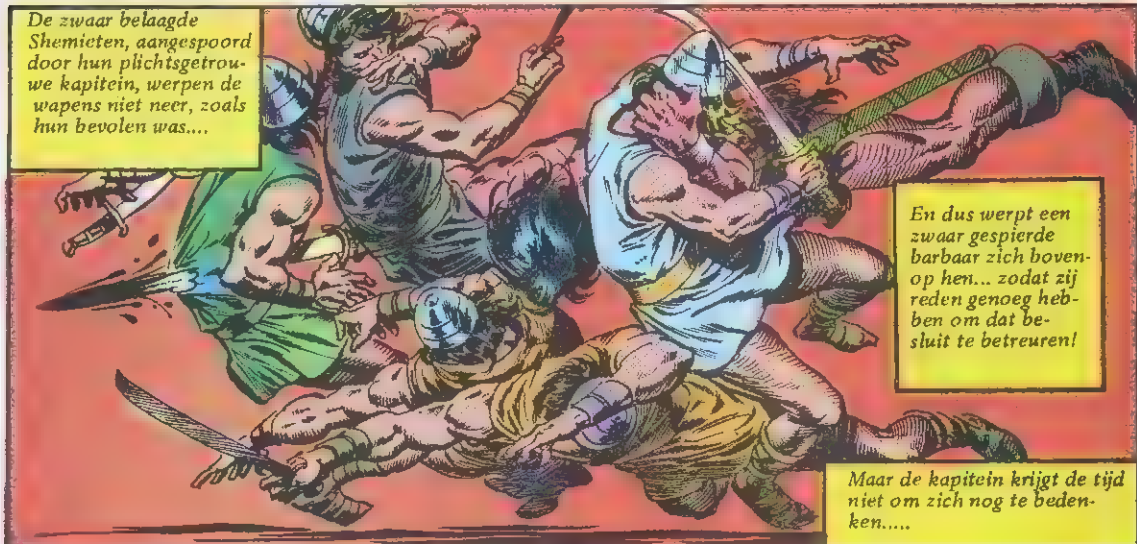
En die opbrengst wordt nog minder als een Shemitisch handelsschip wordt geënterd door de wilde Zwarte Piraten, onder leiding van Bêlt en haar woeste minnaar, Conan de Cimmeriër...!

Tekst * Tekeningen
Roy Thomas * J. Buscema & E. Chan
Kleur * Marie Severin
Vertaling * Rob van Eyck
Lettering * Titia Barbillion
Ned. eindredactie en produktie
Ans Lóos

Naar de verhalen van Robert
E. Howard.

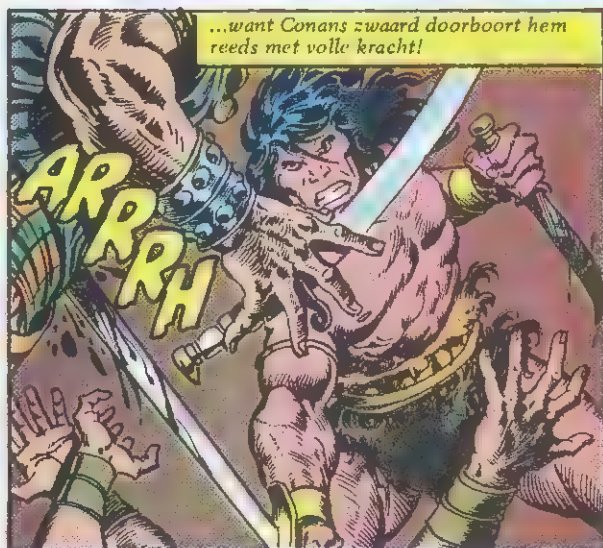
De zwaar belaagde Shemieten, aangespoord door hun plichtsgetrouwe kapitein, werpen de wapens niet neer, zoals hun bevolen was....

En dus werpt een zwaar gespierde barbaar zich bovenop hen... zodat zij reden genoeg hebben om dat besluit te betreuen!

Maar de kapitein krijgt de tijd niet om zich nog te bedenken....

...want Conans zwaard doorboort hem reeds met volle kracht!

En Bêlit reageert onmiddellijk:

VOORUIT, piraten... hun kapitein is dood, ze zijn verloren!

Hun strijd lust zal nu snel bekoe-len!

Zorg dat zij zich OVERGEVEN... en dood NIEMAND die de wapens wegwerpt!

Ja, godin!
Wij gehoorzamen!

Maar een zwarte krijger weigert te gehoorzamen....

Jij blanke jakhals..!

NEE...genade!
IK GEEF ME OVER!

GODINI!

Wat is er, Yasunga?
Jij moest bij N'Yaga
blijven en hem verzor-
gen!

Ga OP.
ZIJ!

Dat heb
ik gedaan, maar
hij wordt steeds
zieker en...

Ik ga
naar hem
toe!

Die kist heeft me zwaar ge-
raakt...en mijn oude bot-
ten willen niet gene-
zen...

Ik ben een oude
dwaas, meisje. Mijn
tijd is gekomen...

ONZIN! Je zult nog
eens op ONS GRAF dansen..!

N'Yaga...kan
een van je krui-
den je niet helpen
om te genezen?

Ja... ik HAD een kruid waarmee ik een genees-
middel heb gemaakt.....

Maar daar is nog
maar één flesje van
over...

Ik haal het wel!
Waar is het?

In het pa-
leis... in
Asgalun...

WAT?!

Ja... het is verborgen achter een losse steen in de
KONINKLIJKE SLAAPKAMER. Ik bewaarde het
daar, voor je vader, de koning.....

Die krui-
den kwamen
uit Khitai.....
ik heb niet
meer...

Dan...hoewel ik
gezworen heb alleen
naar Shem terug te ke-
ren om het te her-
overen...

...ga ik toch
naar Asgalun!

Belit spreekt haar verzamelde piraten toe.....

...en dus, om
N'Yaga te genezen, moet ik
naar de stad
waar mijn
Aardse vader
leefde en
waar hij
mij ver-
wekt heeft
bij de...

...doodsgodin
Derketa. Maar ik
wil niemand
dwingen
daarheen te
varen.

Willen jullie
meegaan...voor
N'Yaga, de medi-
cijnman?

Bijna als een man klinkt het uit de kelen van de
zwarte krijgers:

JA! JA! VOOR N'YAGA.....
EN VOOR BELIT!!!

Slechts een man zwijgt:
Kawaku, hij staat bekend om
zijn lafheid.

Maar Bêlit merkt dat niet.....

En JIJ, mijn barbaar?
Ik kan niet van je vra-
gen je leven te wagen
voor een oude Sja-
maan...maar alleen
jij zou mee de stad
in kunnen.

Als je
me niet
gevraagd
had...

...had ik je een pak slaag
gegeven en was toch
meegegaan!

Voorzichtig, meisje. Niet zo
aanhankelijk in aanwezig-
heid van je piraten...

Ah, Conan...
als ik bedenk dat
ik je bijna had la-
ten doden,
toen...

Anders merken ze dat
hun "godin" nogal
menselijk is.

De volgende ochtend naderen twee ge-
stalten de poort, hun manier van lopen
in strijd met hun kleding.....

Die ver-
domde
JURK..!

Die heb ik niet
meer gedragen
sinds ik kind
was.

Hij
staat je
goed.

BAH! Ik had me mijn in-
tocht in Asgalun anders
voorgesteld...!

Dat WEET
ik.

We zijn er...
denk ernaar, ik ben
wapensmid en jij
bent mijn
vrouw.

MITRA!
Is die poort-
wachter doof?

Zoals Bêlt al eerder zei:

Zo had zij zich haar triomfantelijke terugkeer naar haar geboortestad niet precies voorgesteld.

Jij liet me struikelen, jij..!

Wat gebeurt hier? Een opstootje?

Nee hoor, heer.

Mijn brave vrouw en ik waren aan het oefenen, om u te vermaken.

Ziet u, we zijn akrobaten...en nog wel meer...

...we willen u amuseren.

Dat is dan mislukt, want ik amuseer me niet.

Ja, heer.

Ga je boerse grappen elders vertonen, voor ik je naar de kerker sleep!

Dank u, heer.

De arrogante Stygiër heeft er geen vermoeden van hoe dicht hij bij de dood staat...

...en Conan voelt de knuppel niet aankomen, die hem hard op de schedel beukt...

Hnngh!

...tot het te laat is!

ZO! Mij de modder ingooien hè, ECHTGE-NOOT?!

Ha, ha! Dat is pas leuk!

Ik wed dat Ptor-Nubis en de andere edelen in het paleis dit ook leuk vinden!

Ptor-Nubis? Een Stygische naam! Dit is toch een Shemitische stad?

Dat lijkt maar zo, op het eerste gezicht.

Ja, bij SET... ik neem jullie mee naar het paleis.

Dit is veel leuker dan wat de plaatselijke bevolking te bieden heeft.

Dat doet me plezier...heer.

Dus rijden kort daarop een barbaar en een Shemitische op ongebruikelijke wijze door de straten van Asgalun...

...in een strijdswagen, gemend door een Stygische krijger.

Bélit trilt zichtbaar. Want dit is haar volk, hier zou zij geheerst hebben, als haar oom haar vader niet had vermoord, terwijl zij zelf door N'Yaga in veiligheid werd gebracht.

En Conan voelt nu dat er in Bélit's hart meer leeft dan louter wraakzucht...

Ze heeft ook medelijden... met een volk dat steeds dieper onder het harde juk van de Stygiërs raakt...

En bij het reusachtige paleis...

Crom! Ze hebben hier in Asgalun grote stenen leeuwen!

ZWIJG, vreemdeling! Spreek alleen als je daarvoor toestemming hebt....

...en, in het paleis gebeurt dat zelden!

Dus hier ben je opgegroeid.

En hier is vader vermoord.

Oh Nim-Karrak, vorst van Asgalun...

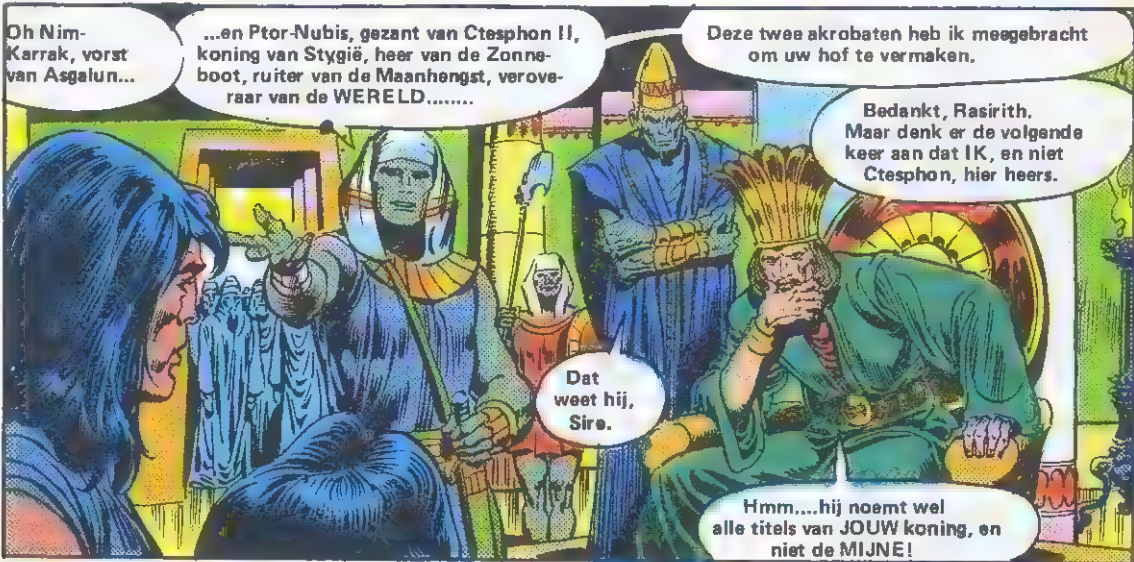
...en Ptor-Nubis, gezant van Ctesphon II, koning van Stygië, heer van de Zonneboot, ruiter van de Maanhengst, veroveraar van de WERELD.....

Deze twee akrobaten heb ik meegebracht om uw hof te vermaken.

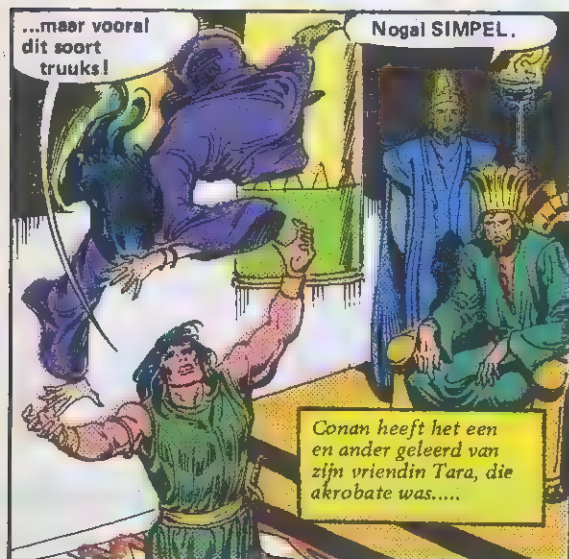
Bedankt, Rasirith. Maar denk er de volgende keer aan dat IK, en niet Ctesphon, hier heers.

Dat weet hij, Sire.

Hmm...hij noemt wel alle titels van JOUW koning, en niet de MIJNE!

En als hij die wil negeren, door uiterst onderdanig voor de heersers te buigen.....

Bij de slang van Set!

...grijpt zij snel een zwaard...

En alleen Conan weet op dat moment zeker dat het niet voor hem is bedoeld.

En terwijl Bêlit aarzelt... onzeker of zij direct op de troon en haar vaders moordenaar zal afstormen...

AH! Nu wordt het veel interessanter!

Een vrouw met een ZWAARD!

Ik houd niet van lompe akrobatiek...maar wel van een gevecht TOT DE DOOD!

Zozeer zelfs dat ik de man vijf goudstukken geef als hij het overleeft...

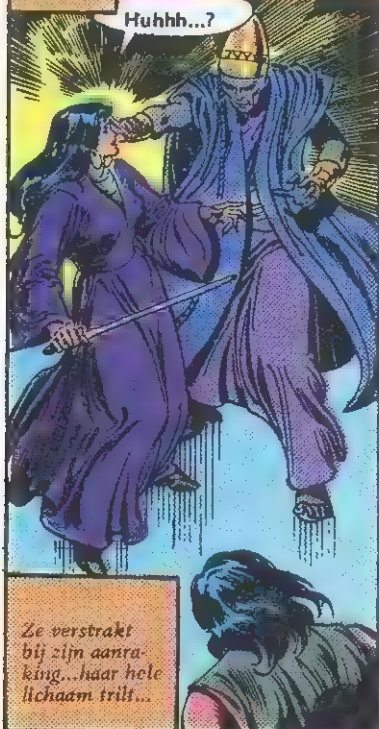
...en de vrouw tien goudstukken als dat niet gebeurt!

Onze levens zijn meer waard, Stygiër!

Geluidloos treedt Ptor-Nubis naar voren... en strijkt zacht met zijn hand over Bêlits voorhoofd.

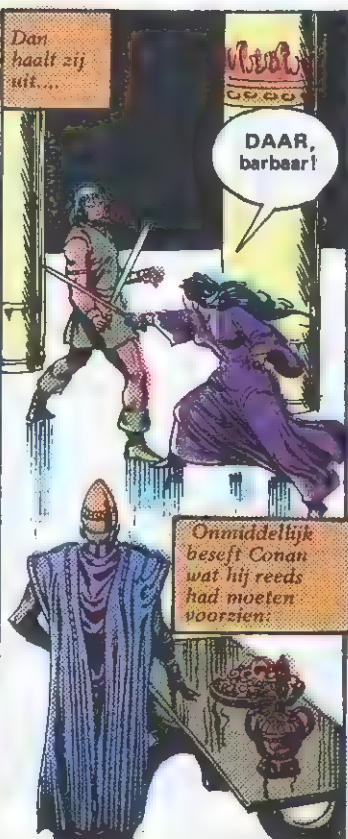
Huhhh...?

Ze verstrakt bij zijn aanraking...haar hele lichaam trilt...

Dan haalt zij uit...

DAAR, barbaar!

Onmiddellijk beseft Conan wat hij reeds had moeten voorzien:

De duistere Ptor-Nubis is niet slechts een gezant, maar een magiër... hierheen gezonden door de Stygische koning en diens magische genootschap, de Zwarte Kring!

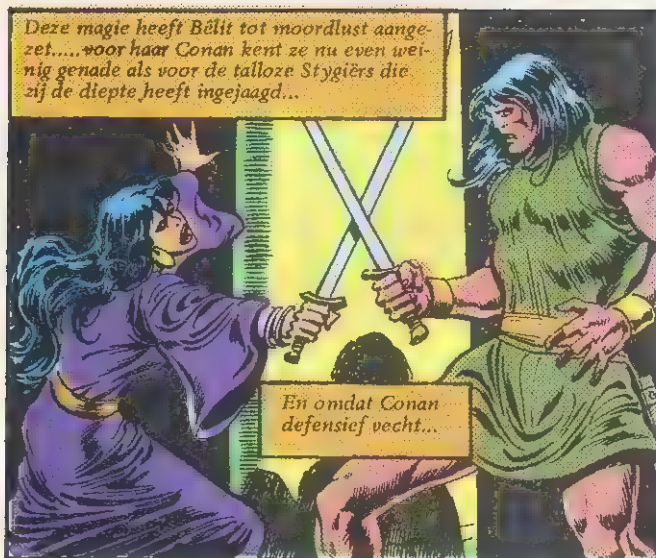
Conan weet dat deze mannen iedereen kunnen dwingen te gehoorzamen.....

...louter door hen de hand op te leggen.

Deze magie heeft Bêlit tot moordlust aangezet.... voor haar Conan kent ze nu even weinig genade als voor de talloze Strygers die zij de diepte heeft ingejaagd...

En omdat Conan defensief vecht...

...is zij het die de eerste treffer plaatst!

CROM!
Nu wordt
het ernst!

Maar haar hypnotische toestand maakt Bêlit trager dan normaal...

...waardoor Conan onder haar uithaal kan doorduiken...

...en haar pols in een klemvaste greep krijgt!

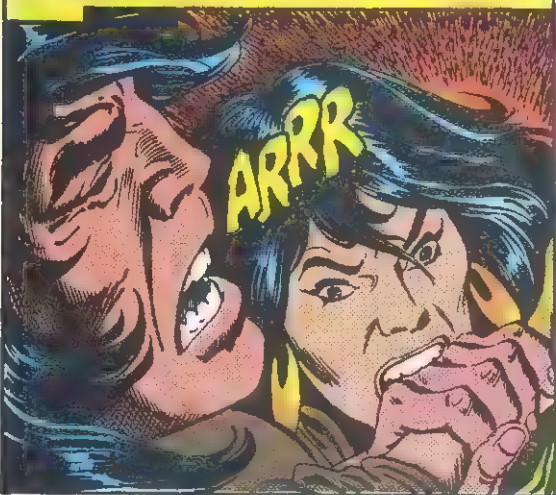

Bêlit...
LUISTER!

We mogen elkaar niet afschieten
voor deze honden! We...

Door de lege blik
in haar ogen weet
Conan dat hij even
goed tegen de muur
kan praten...

En terwijl hij vol afgrijzen terugwijkt, slaat zij toe, op een nieuwe manier!

ARRR

HALT!

Maar Nim-
Karrak... het
beste komt nog, als
u hen laat...

Ik zei HALT! Dit is
nog steeds MIJN
hof!

Er wordt
hier bloed ver-
goten als ik dat
beveel... IK
ALLEEN!

Zoals **WENST**, vorst! Ik ben slechts een nederige raadsman.

Raadsman, ja... maar nederig, nooit!

De onheilspellende glans in de ogen van de Stygiër bevalt Conan niet, als deze wegloopt, gevolgd door zijn landgenoten...

Maar er zijn dringender zaken die hem bezighouden.....

Jullie zijn goede strijders, allebei.

Vreemdeling, we kunnen je zwaard en je ervaring gebruiken in ons leger.

Wat je vrouw betreft...

Een soldaat heeft geen echtgenote nodig... vooral niet omdat mijn soldaten twintig jaar lang dienen.

Dus houd ik haar voor mijzelf... tot ik genoeg van haar heb.

Bij Ishtar... zij heeft iets vreemds dat mij aantrekt!

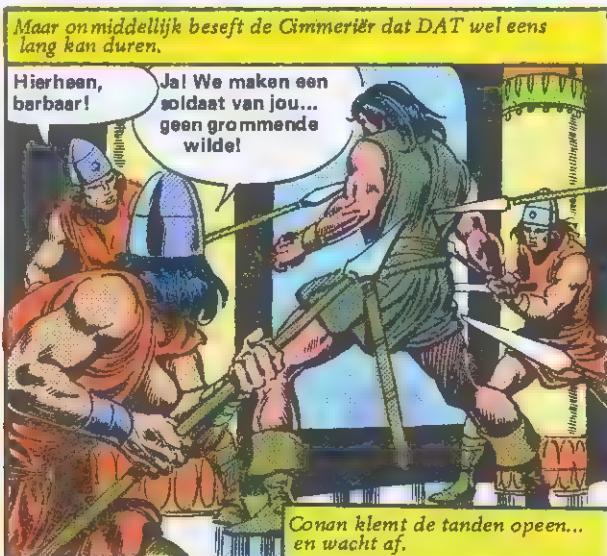

Conan... wat ZEGT hij? Wat is er gebeurd? Ik voel me zo...

Speel het spel maar mee. Maar **VOORZICHTIG**.....

En **DOOD** hem niet te snel..... houd je in.

Ik kom naar je toe zo gauw ik kan.

Maar onmiddellijk beseft de Gimmeriër dat **DAT** wel eens lang kan duren.

Hierheen, barbaar!

Jal We maken een soldaat van jou... geen grommende wilde!

Conan klemt de tanden opeen... en wacht af.

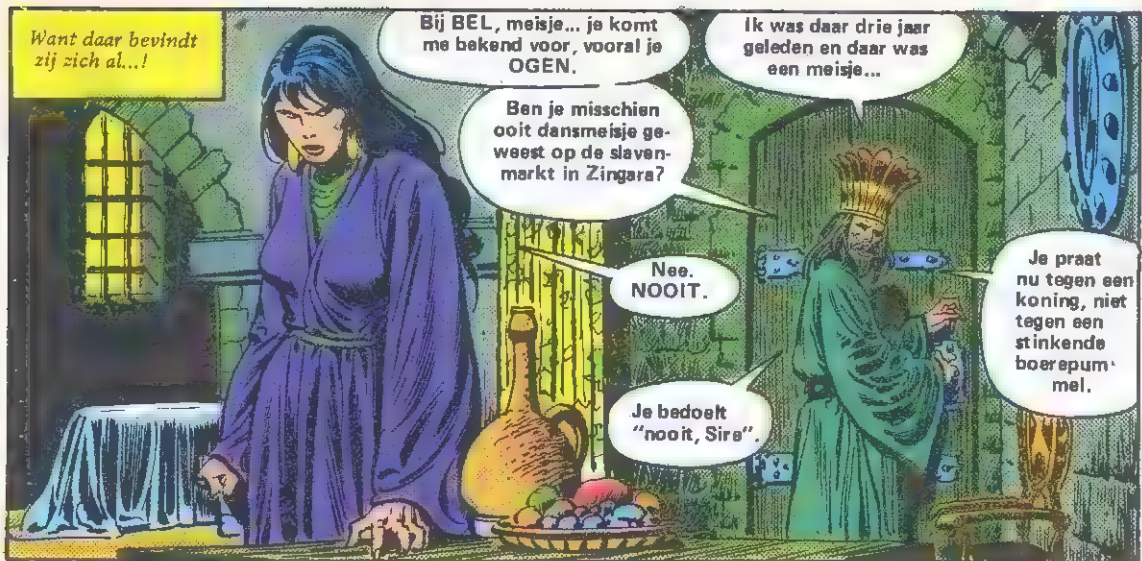

Nu **DAT** geregeld is...

WACHTERS! Breng de vrouw naar mijn vertrekken!

Bêlit vraagt zich niet meer af hoe zij in de koninklijke slaapkamer terecht moet komen.....

Want daar bevindt zij zich al...!

Bij BEL, meisje... je komt me bekend voor, vooral je OGEN.

Ik was daar drie jaar geleden en daar was een meisje...

Ben je misschien ooit dansmeisje geweest op de slavenmarkt in Zingara?

Nee. NOOIT.

Je bedoelt "nooit, Sire".

Je praat nu tegen een koning, niet tegen een stinkende boerepummel.

"Nooit, Sire", dan.

Dat is beter. Je bent een pittig meisje... Een glas Argossische wijn zal je houding wel wat soepeler maken.

De wijn is van een goed jaar.... het jaar van de Ram, geloof ik

Vreemd... ik ben nu meer dan tien jaar koning en toch heb ik nooit iemand met zulke ZWARTE, STRALLENDE OGEN gezien!

Misschien stralen ze straks nog MEER Sire...

Mooi... dan zul je het GOED hebben hier in het paleis.

Ga zitten, liefje.

Het is een eenzame taak de kroon te dragen... dus heb ik veel afleiding nodig.

Die zal ik u dan bezorgen...

Moge Ishtar je in de HEL vervloeken.....

Hier heb je je afleid-
ding, vervloekte
moordenaar!

WAT
KRIJGEN
WE...

Bereid je voor op de DOOD... ga naar
DERKETA, DE DOODSGODINI!

W...WACHT...genade...
wat WIL je...?!

In naam van
alle goden...
WIE
BEN
JIJ?

Je hebt me nog
niet herkend?

Kijk diep in mijn OGEN... die
ZWARTE ogen vol onblusbare
HAAT!

Denk aan de ogen van
een kind, die ZO naar je
keken... meer dan TIEN
JAAR GELEDEN!

Herken je
me nu, Nim-
Karrak, konings-
moordenaar?

Kind? Tien jaar.....

ALLE
GODEN!!

BELIT!!

Je bent BELIT, doch-
ter van Atrahesis...terugge-
keerd uit de dood!

Niet uit de dood,
verrader...maar uit de
zuidelijke eilanden
bij de ZWARTE
KUST!

Teruggekeerd
om mijn wreek
op te
EISEN!

Dan..... ben JIJ de piraat
die Bélit heet..... de
KONINGIN VAN DE
ZWARTE KUST!

De NAAM was
hetzelfde... maar ik
had nooit gedacht...

Doet er niet toe...
want vandaag zul
je STERVEN...

WACHT! Je weet niet ALLES...!

Je vader is
niet dood!

HU LEEFT!!

WAT?! Als je **LIEGT**, smerige verrader...

I...Ik zweer het, meisje... ik spreek de **WAARHEID**, met de dood voor ogen!

Dat klopt! Ga door!

Die paleis-revolutie was een idee van de Stygiërs...

Ptor-Nubis is door Ctesphon zelf gestuurd om het plan te beramen!

Hij **DOODDE** de Stygiërs die je vader wilde vermoorden..... hij wilde je vader levend, om mij te chanteren!

N...Natuurlijk zou ik zelf Atrahasis ook gespaard hebben, dat begriep je...

En waar is mijn vader?

Ze hebben hem naar Stygia gebracht..... naar Luxur!

Je bent te bang om te liegen... behalve over je eigen rol.

Ik ben nog steeds van plan je te doden...

Maar nu doe ik dat met een zwaard... niet met een gebroken fles.

Jij doet **NIETS**, dochter van Atrahasis!

Ptor-Nubis! Maar...die deur was op slot!

Geen enkele deur blijft gesloten voor een magiër van de Zwarte Kring!

Nim-Karrak is een zwak vorst, zelfs als marionet in onze handen...

Maar toch zou het volk in opstand kunnen komen als een Stygiër openlijk de **TROON BE-STEEG**.

En anders zouden de Kothiërs ons wel de oorlog verklaaren... uit angst voor hun grenzen.

Daarom mag je Nim-Karrak niet doden, om persoonlijke redenen.

KOM, kind... pak mijn hand, dan zal ik je brengen.....

ISHTARI Jij denkt echt dat ik een kind ben.....

Star Lee
PRESENTERT:

DE BARBAAR

HIJ DIE HUIST

... IN DE
BRON VAN
SKELOS!

Het langzame, gestage ritme van riemen verbreekt de nachtelijke stilte ter hoogte van de grillige kusten van Shem.....

...als Conan en Bêlit het piratenschip de Tijgerin naderen, dat op de afgesproken plaats voor anker ligt.

Kom weer tot jezelf, meisje!

Morgen hebben we een plan klaar om je vader uit de handen van de Stygiërs te redden.

Ik weet dat we hem zullen redden... of anders sterven.

Maar het is nog steeds een SCHOK... om te horen, na al die jaren, dat hij nog LEEFT...

Gevangen als een pion in een dodelijk machtspeel

Tekst * Roy Thomas
Tekeningen * John Buscema & Ernie Chan
Kleur * George Roussos
Vertaling * Rob van Eyck
Lettering * Titia Barbillion
Ned. eindredactie en productie Ans Loos

Vrij naar de verhalen van Robert E. Howard, schepper van Conan.

IEDER mens is ooit een pion in iemands spel...

...zelfs iemand die koning was, zoals je vader.

Daar hangt het touw.

Ja...maar ik heb niemand gezien die het overboord hing.

Bij Crom, je hebt gelijk! Je piraten zullen toch niet ingedut zijn?

Vijanden hadden even makkelijk als wij aan boord kunnen klimmen!

Er zullen koppen vallen, als ik erachter kom wie....

Je hoeft niet verder te kijken, blanke heks, dan over je eigen schouder!

WAT?! WIE DURFT...

Dat kun je wel RADEN, meisje.

KAWAKUI

Waarom sluipen jij en die anderen hier rond als schaduwen... en gewapend...?

Dat begrijp je best...doe niet of je gek bent!

Wij zijn niet langer JOUW Zwarte Piraten! Zij behooren mij nu!

Zijn zij dan honden...om een jakhals als jij te volgen?

En dit is niet mijn hele bemanning..... slechts een handvol...

...en niet de BESTEN!

M'Gora en de anderen zijn opgesloten in het ruim...

Jullie hebben Kawaku net een keer teveel beledigd.

Dit flesje heb ik weken geleden uit de stad Kelks gestolen.

Daar zit het drankje in dat ons heeft verdoofd, zodat de kelkanen ons gevangen konden nemen.

Het werkte uitstekend in onze vaten drinkwater.

Chama, sluit hen op in het ruim, en...

G...Goed, Kawaku. Ze... AARGHH!

Jij laffe hond!

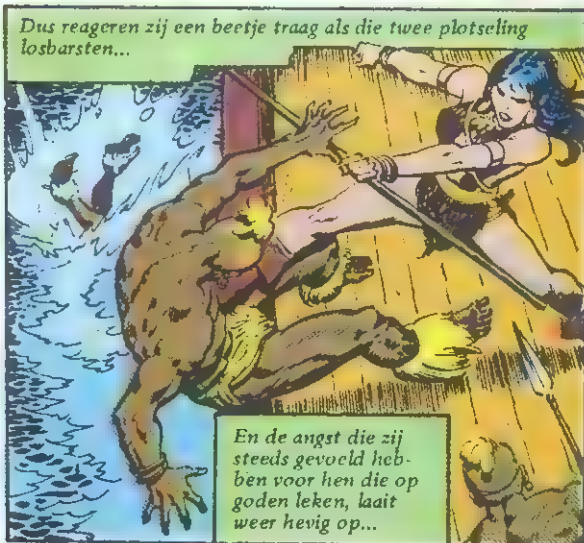

JIJ gaat naar beneden...

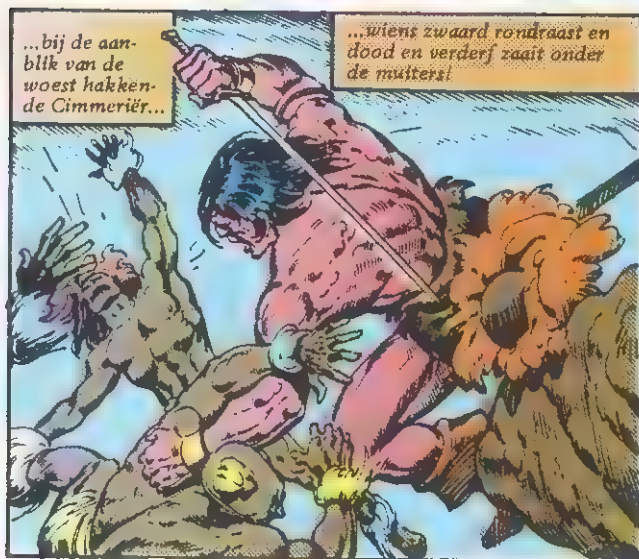
...en doede haaien de groeten!

Bélits piraten geloven dat zij een doodsgodin is, en haar barbaarse vriend noemen zij Amra, Heer der Leeuwen...

Dus reageren zij een beetje traag als die twee plotseling losbarsten...

En de angst die zij steeds gevoeld hebben voor hen die op goden leken, laat weer hevig op...

...bij de aanblik van de woest haken-de Cimmeriër...

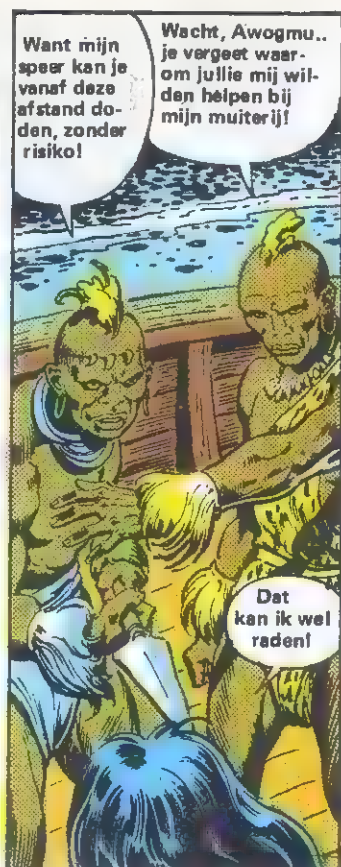
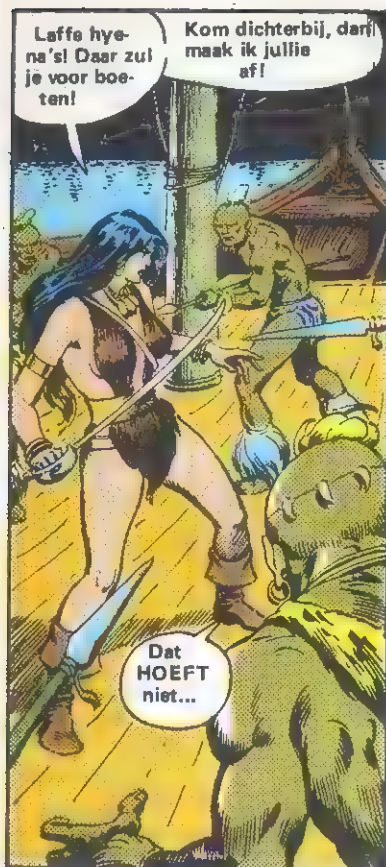
...wiens zwaard rontraast en dood en verderf zaait onder de muiteren!

Maar hoe laf Kawaku ook is, hij begrijpt dat alles verloren is als hij niet zelf ingrijpt.....

Dus doet hij dat!

McGara en de anderen kijken naar hun kapitein...en vervolgens naar de gebronsde vreemdeling die haar rechterhand is...

Zonder een woord schudt hij het hoofd...en gebaart hen aan het werk te gaan.

En eveneens zonder een woord...

...doen zij dat.

Voor de eerste keer beseft Bêlit dat haar mannen nu Conan evenzeer gehoorzamen als haarzelf...

...en dit machtsverlies treft haar als een slag op het hoofd.

En zo, geruisloos als een steelse wind, zeilt de Tijgerin onafgebroken voort over de grote oceaan.....

Op de kaarten staat geen enkel eiland... maar toch, na enkele dagen...

LAND!

Kawaku vertrouwt niemand, omdat hij zelf trouweloois is... En daarom leidt hij zelf de expeditie naar het eiland....

Geen verkeerde beweging, nu we aan land zijn...

...je weet wat er anders gebeurt met Bêlit!

Conan zwijgt...want wat heeft een leeuw te maken met een jakhals?

En als hij iets geleerd heeft tijdens zijn vele reizen tussen Cimmerië en het verre zuiden, is het de aard van een verrader.....

Conan weet dat hij, als het goud eenmaal opgegraven is, niet levend naar het schip zal terugkeren.

Daar zorgt Kawaku wel voor.

Maar tot dat moment
wijst hij de weg.....
langs de wortels van
een gigantische
boom die hoog uit-
torent boven een
zompig moeras....

...diep de wildernis in, waar alleen hijzelf,
M'Gora en enkele anderen Bêlit mochten
vergezellen.

Tot zij uiteindelijk bij een
grote open plek aankomen,
en daar....

DE PADDE-
TEMPEL!

Bij Ajujol! Heeft zij de
schat daarin durven be-
graven?

Zo heeft
Bêlit hem genoemd
...maar we weten niet
welk naamloos volk
hem gebouwd
heeft.

Is er een betere plek
om laffe rovers angst aan te
jagen?

Zie je, Kawaku? Je mannen durven niet naar
binnen.

Dat
was de
bedoe-
ling.

We gaan
terug, Kawa-
ku!

Hier kunnen al-
leen demonen huizen!

BAH! Wat zijn jullie voor
zwakelingen!

Ga voorop,
Amra... en wie
wegloopt krijgt
mijn speer in zijn
rug!

Goed...

Kawaku's woorden
zijn ongebruikelijk
dapper...

Maar dat blijkt schijn te zijn als zij door het zwarte portaal lopen dat de muil vormt van de paddekop.....

...en de schaduwen hen omhullen, alsof zij het licht willen opslokken.

Een lichte echo klinkt op, als zij over een grote, verweerde steen lopen.....

...met tekens in een taal die zelfs Nemedische geleerden niet kunnen ontcijferen....

Eindelijk bereiken zij het centrum van de grote, vervallen tempel...

We hebben de schat in deze bron laten zakken... dit moet de beroemde bron van Skelos zijn.

De ademhaling van Kawaku en zijn mannen klinkt nu gejaagd...

Want ook zij hebben gehoord van Skelos, de oude schrijver van magische geschriften...

DAAR BENEDEN, Kawaku.

En de bron van Skelos, waar demonen zijn gebeente bewaken, is ook in de mythen van de Zwarte Kust berucht.....

Met trillende hand houdt Kawaku een toorts boven het gapende gat.....

Maar die verlicht slechts het bovenste deel van de diepe, duistere bron.

Conan voelt de bijna tastbare tweestrijd waarin de muiter verkeert...

De doodsangst die de strijd aanbindt met de felle hebzucht.

Maar bestaat er twijfel.....

...dat verschroeiende
hebzucht zal winnen
van vage angst?

We
HEBBEN
touw.

Wie
van jullie
wil naar be-
neden, om te
kijken of
Amra liegt?

De mannen
zwijgen, met
angstige ogen.

Kawaku weet dat zij de grens
van hun moed bereikt hebben
...zij hebben het al opgeno-
men tegen een godin, en nu
weer tegen demonen...

Als hij hen dwingt,
zullen zij zich tegen
hem keren, uit pure
doodsangst, dus.....

Ik ga
ZELF.

IK,
KAWAKU!

In stilte laten de mannen hun
leider zakken.

En ook al wil
Kawaku nu
nog terug,
hij zegt
het niet.

In ieder geval is hij van rugdekking
verzekerd.....Conan wordt zwaar be-
waakt.

Kawaku had hem graag
laten doden, voor hij in die
helse duisternis afdaalde.

Maar hij kan
hem nog nodig
hebben, nog een
korte tijd.....

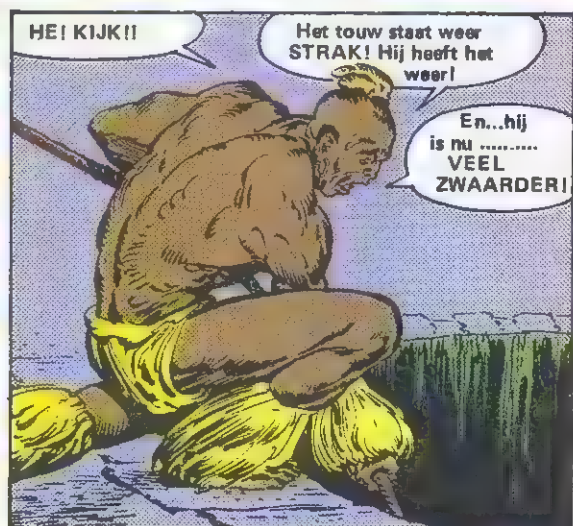
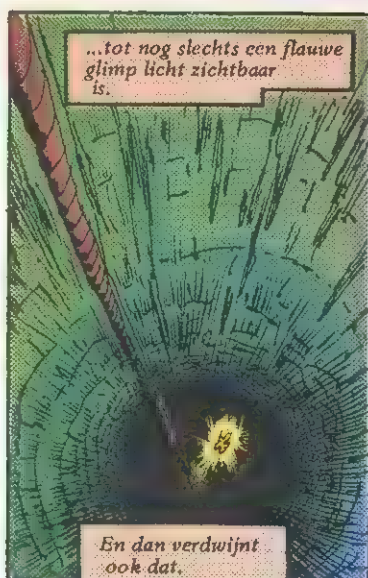
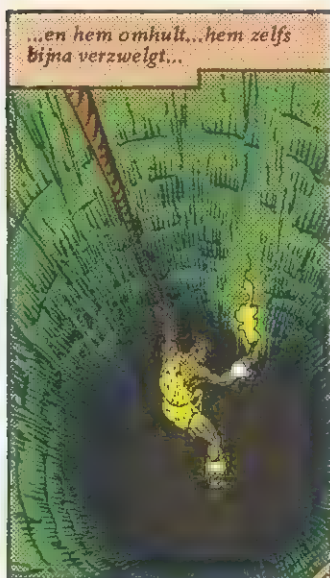
...dus stelt de verrader zich
tevreden met.....

Tot
straks,
Amra.

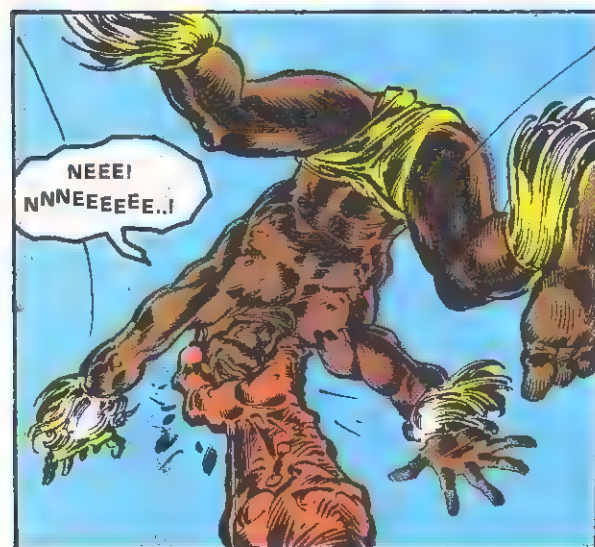
VAARWEL,
Kawaku.

Het verschil in
groet valt de
piraat niet op...

En dan schuifelt een monsterlijke nachtmerrie omhoog, de kwijsende, slijmerige muil wijd open.....

Niet langer twijfelen de dodelijk verschrikte piraten over het lot van Kawaku.....

GUH-RUNK!

Ze denken zelfs niet langer aan hem.....

Ook de drie bewakers denken niet meer aan zijn bevel om Conan niet de rug toe te keren.

En toch blijkt dat nu een zeer verstandig bevel.....

ARRRH

De grote rode ogen van het monster vallen nu op de robuuste gestalte van Conan...

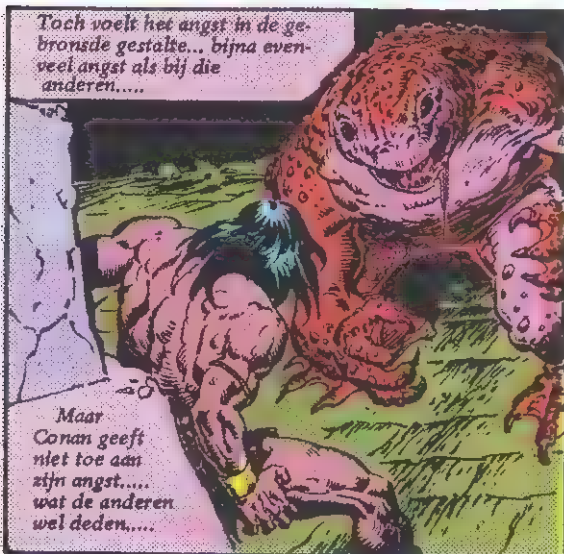
...wiens geur hem vaag bekend voorkomt...

Ja...deze man is hier eerder geweest!

Maar het monster begrijpt onmiddellijk dat Conan sterker is dan de anderen!

Toch voelt het angst in de gebronsde gestalte... bijna evenveel angst als bij die anderen.....

Maar Conan geeft niet toe aan zijn angst.... wat de anderen wel deden....

Conan vecht, met een woede zoals het monster nooit heeft ontmoet!

Toch is de strijd ongelijk... een sterfelijk man tegen een onsterfelijk monster...

En Conan beseft dat hij uiteindelijk moet verliezen.....

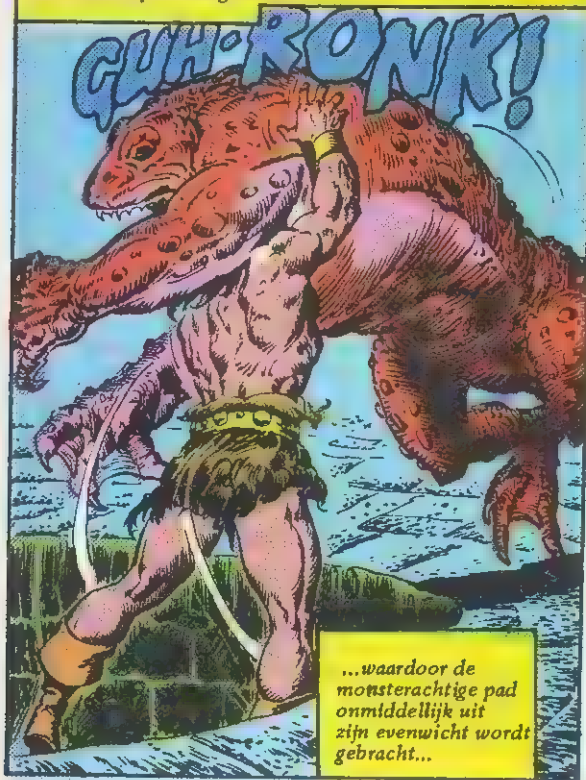
...als hij terug gedwongen wordt naar de gapende bron van Skelos...

...waarin hij gedoemd is te sterven... net als Kawaku en Awogmu, tenzij...

Met een vastberadenheid grenzend aan waanzin stapt de barbaar plotseling over de rand.....

GUH-RONK!

...waardoor de monsterachtige pad onmiddellijk uit zijn evenwicht wordt gebracht...

...zodat hij onstuitbaar langs Conan schiet.....

...en terugvalt in de duisternis waar hij vandaan kwam!

En Conan...

Slechts een hand heeft de glibberige rand van de bron kunnen grijpen... en hem van een gruwelijke dood gered!

Maar zijn vingers glijden langzaam weg... naar een onontkoombaar noodlot.....

Hij weet dat het niet lang zal duren voor hij het monster terug zal zien..... dood of levend.

Ieder ander zou in zijn doodsnood zijn goden vervloekt hebben... en zijn laatste kreet zou gruwelijk heiligschennend zijn geweest.....

Maar Conan blijft op zijn tanden.... en graaft zijn nagels dieper in, alsof hij in de steen wil bijten.

Toch voelt hij dat zijn vingers blijven wegglijden.....

Hij hoort dat er van beneden stenen omhoog worden gegooid...

Het monster leeft nog.... en wacht op hem!

Maar dan... als zijn hand het niet meer houdt...

...grijpt een bekende zwarte arm hem beet, als uit het niets...

...en Conan weet dat hij die dag niet zal sterven.

M'GORA...LARANGA... en Bêlit!

En jij boft dat we gekomen zijn, Amra!

Jullie HIER?!

Ja...net op tijd.....

Maar hoe hebben jullie kunnen ONTSNAPPEN?

Je dacht toch niet dat Bêlit, dochter van de doods-godin Derketa, zou gaan zitten wachten tot ze gered werd?

Ik had jullie willen BEVRIDJEN, als mijn list gelukt zou zijn..!

Geen sprake van..!

Toen Kawaku en de anderen weg waren, hielden die twee honden die me moesten bewaken, mij niet goed meer in het oog.....

Mijn nagels zijn vlijmscherp en dus...

...had ik mijn boeien snel doorgesneden...

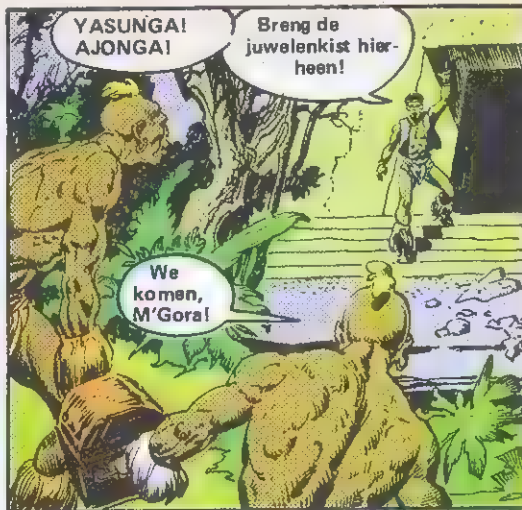

En zelfs de woeste Zwarte Piraten...

...kunnen met de speer niet tegen Bêlit op!

Star Lee
PRESENTEERT:

DE BARBAAR

STRIJD OM ZWARTE MUREN

Tekst - Roy Thomas * Tekeningen - John Buscema & Ernie Chan * Kleur - George Roussos
Vertaling - Rob van Eyck * Lettering - Titia Barbillion * Ned. eindredactie & produktie - Ans Loos

"Als ik slaap,
droom ik niet."

Was het zes jaar of een eeuwigheid
geleden dat Conan deze woorden
sprak, geketend in de onderaardse
stad van de beestmensen?

Als dat toen waar was,
is dat nu voorbij.....
want de gebronsde bar-
baar slaat om zich
heen alsof hij vecht
tegen een onzichtbare
vijand.....

Weg van mij,
gruwelijke
duivell

VER-
DWIJN, zeg
ik...anders
zal ik je
doden!

Naar
de verhalen
van Robert
E. Howard.

Maar zijn zwaard ligt,
in de schede, net bui-
ten bereik.....

We reizen nu voorbij de poorten der slaap....
naar dat mistige rijk waar de geest rond-
dwaalt in de uren voor het ontwaken.....

Zelfs daar is Conan de ge-
boren krijger...het zwaard
geheven, zijn spieren ge-
spannen als een panter.....

Zelfs
Ctesphon, koning
van Stygia, kan Thoth-
Amon van de Zwarte
Kring niet bevelen....
dus kan een simpele
barbaar dat zeker
niet!

Op andere
momenten zou ik je
even gemakkelijk
verpletteren als
een insect.

Maar nu niet...
want ik heb je
geroepen door de
poorten der dro-
men om je te
waarschuwen...

...om zo,
misschien, je
waardeloze le-
ven te sparen!

THOTH-AMON!

...hoewel hij tegen-
over een vijand zon-
der lichaam staat,
met kromme hoorns,
wiens donkere ogen
gloeien in hellevuur!

Ik KEN je...
ook al heb ik je
nooit ontmoet, tij-
dens mijn jarenlange
zwerftochten door
de Hyborische
landen!

In Numais,
de tweede stad van
Nemedia, heb ik je ge-
zien...toen ik je slang
met de mannekop
heb verslagen...

...en ook in
Argos, toen ik
streed samen met
Bélit en Red Sonja
en de legends-
rische koning
Kull!

Waarom
heb je me
hierheen ge-
bracht? Waar-
om?

**ANTWOORD
ME! IK BE-
VEEL HET!**

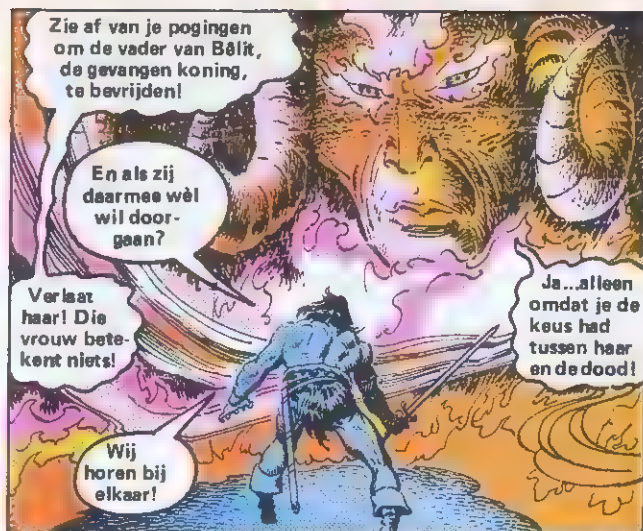

Mij sparen?!
Nou, omdat
dit maar een
droom is...

...wat is dan de PRIJS om de
woede van Thoth-Amon af te
wenden?

Mijn
eisen zijn
eenvoudig,
barbaar...

Zie af van je pogingen
om de vader van Bêlît,
de gevangen koning,
te bevrijden!

En als zij
daarmee wel
wil door-
gaan?

Verlaat
haar! Die
vrouw bete-
kent niets!

Wij
horen bij
elkaar!

Ja...alleen
omdat je de
keus had
tussen haar
en de dood!

Maar waar-
om zou ik je
overtuigen met
woorden...als
een beeld dat
beter kan?

De TIJGERIN!
...IN BRAND..?!

Dat zal gebeu-
ren, als je niet
gehoorzaamt!

Maar wie is
daar aan boord? Of is
het nog maar een
spookschip?

Ik heb genoeg onthuld... jouw brein is te
klein om meer te begrijpen.....

Zul je me nu gehoor-
zamen, en misschien
ook een groot koning
worden, of...?

Hier is
mijn ant-
woord, Sty-
gische
hond!

Een slag met
Hyrkanisch staal,
precies tussen je...

...ogen?!

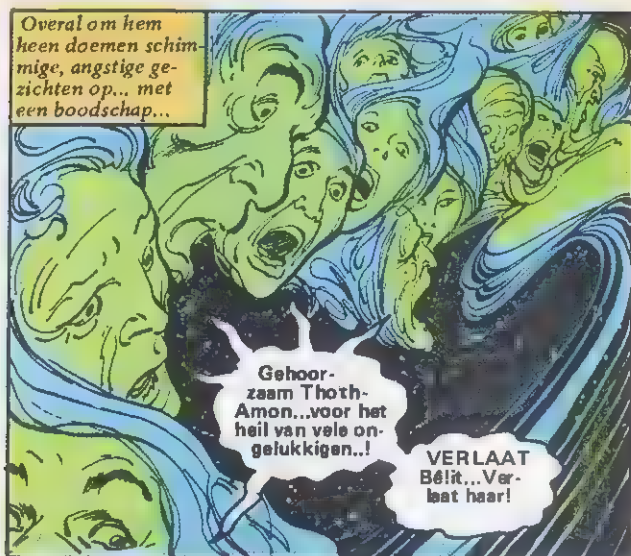

Waar BEN je,
demon uit het
zuiden?

En... wat
voor waanbeeld
stuur je nu op
me af?

Maar deze
keer ant-
woorden
andere
stemmen
hem.....

Overal om hem heen doemen schimmige, angstige gezichten op... met een boodschap...

Gehoorzaam Thoth-Amon... voor het heil van vele ongelukkigen..!

VERLAAT Bêlit... Verlaat haar!

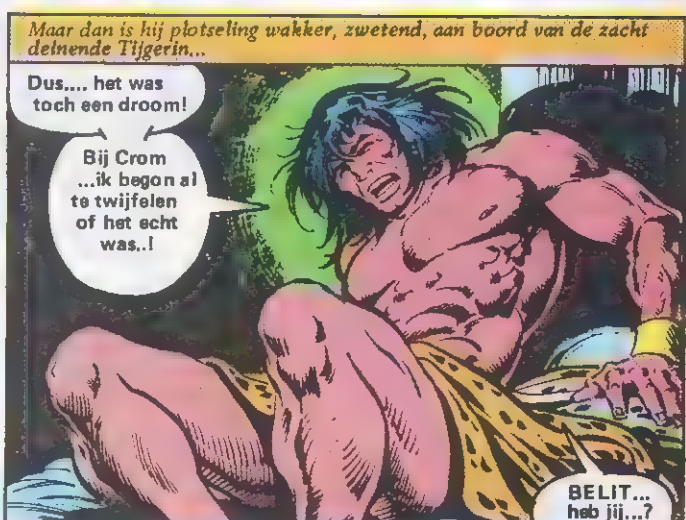
WAT?! Het lot van VELEN..?!

HOE?!

Maar er komt geen antwoord meer... de gezichten vervagen, net als dat van Thoth-Amon voor...

...hen... En Conan voelt ook zichzelf wegzakken, als of ook hij een spookbeeld is...

Maar dan is hij plotseling wakker, zwetend, aan boord van de zacht deknende Tijgerin...

Dus.... het was toch een droom!

Bij Crom... ik begon al te twijfelen of het echt was..!

BELIT... heb jij...?

Bêlit...?

Maar Conan is alleen.

Nog meer, misschien, dan hij ooit geweest is.

Dus kleedt hij zich snel en geluidloos aan....

...om de wereld tegemoet te treden....

...met een lichte twijfel of die nog wel bestaat.

Maar, zoals velen voor hem, ontdekt hij dat de wereld er nog is, en zich niets aantrekt van zijn sombere gedachten.

Dan zet hij die gedachten van zich af, als een nachtmerrie...

...als hij zijn zwartharige strijdmaker ziet, die zo in gedachten verzonken is dat zij hem niet hoort naderen...

...totdat...

Oh.....
Conan.....
ik....

Ik weet het.

En plotseling, enkele korte momenten...

...slechts...is zij niet langer de woeste koningin van de Zwarte Kust, ge-weesd van Zingara tot...

...Kush...maar 'n vrouw, die 'n schouder nodig heeft.

Ik...heb gedroomd, liefste...

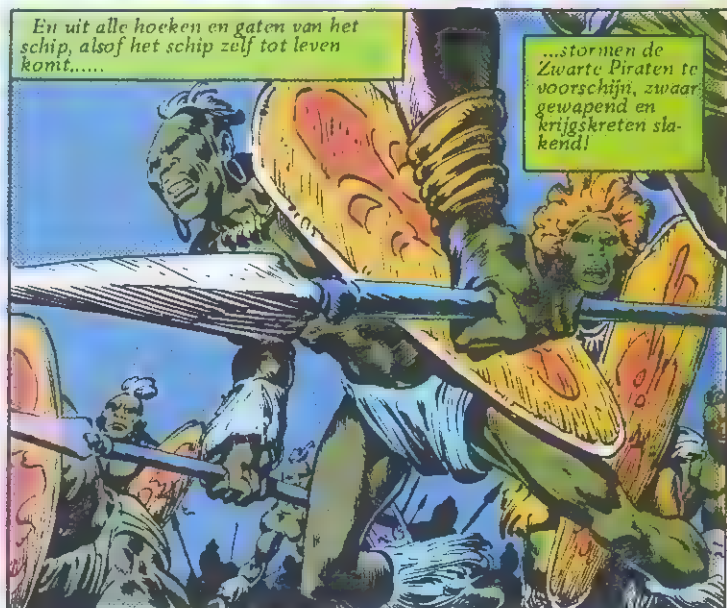
...een droom van vroeger, toen ik een meisje was dat opgroeide in het paleis van Asgalim, de hoofdstad van Shem.

Ik heb mijn vader, koning Atrahasis weer gezien, die zoveel van mij hield.....

...maar ook de paleisrevolutie, geleid door zijn broeder Nim-Karrak en zijn Stygische samenzweers...

...en weer heb ik de armen gevoeld van N'Yaga de Shamaan, die mij wegdroeg terwijl mijn vader vermoord werd...

Een Stygisch schip,
Bêlît! Ze hebben ons gezien
en proberen te vluchten!

Geen enkel Stygisch schip is sneller
dan wij!

Bij Mitra, normaal gespro-
ken zou ik de hele beman-
ning uitroeien...

Maar nu laat
ik iedereen in le-
ven die ons inlich-
tingen wil geven
over Luxur!

Kort daarop liggen de twee schepen naast
elkaar...en aangespoord door Conan en
Bêlît vallen de piraten aan...

Zij vragen zich niet
af waarom een
Stygisch schip zo
ver van zijn thuis-
havens is....

...maar slaan
slechts toe, woest
en zonder aarze-
ling.

En vooral Bêlît, die in iedere ster-
vende Stygiër de man ziet die haar
vader vermoord kan hebben.

Ten slotte houden nog slechts enkele ver-
dedigers stand...

Gooi je zwaard
neer, Set-aanbidder,
dan spaar ik je, in
ruil voor informa-
tie over Luxur!

Voor ik
iets vertel
aan iemand
als JIJ...

...zou ik me nog fierer in
de vuren van de hel
werpen..!

CROM!

Wat is er, mijn barbaar?

De Stygiërs!
Met hun vaste
vertrouwen in
hun slangegod
SET!

Deze
hier wierp
zich uit
zichzelf in
mijn zwaard!

Ik sterf
liever in de
strijd dan me
over te geven...
maar ik zou
nooit zelf-
moord ple-
gen!

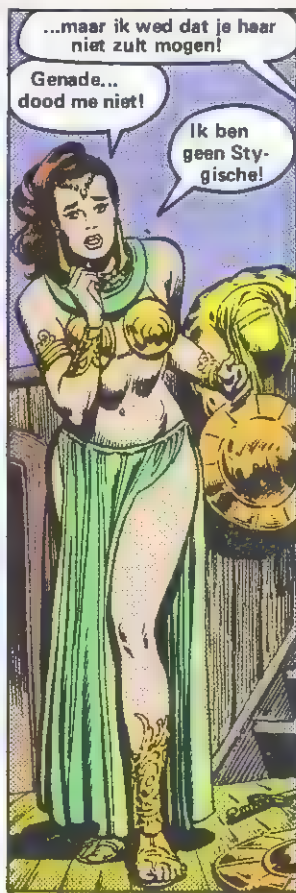

ZIJ hebben andere ge-
bruiken, vreemdeling.

WIE in
de naam van
Derketa...?!

Ik weet
niet wie zij
is, Bêlit...

...maar ik wed dat je haar
niet zult mogen!

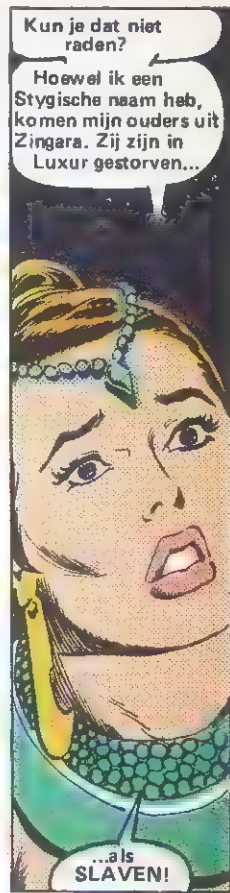
Genade...
dood me niet!

Ik ben
geen Sty-
gische!

Ik ben...Neftha....

Wie je ook
bent, wat doet
een meisje als
jij aan boord
van een Sty-
gisch schip?

Kun je dat niet
raden?

Hoewel ik een
Stygische naam heb,
komen mijn ouders uit
Zingara. Zij zijn in
Luxur gestorven...

...als
SLAVEN!

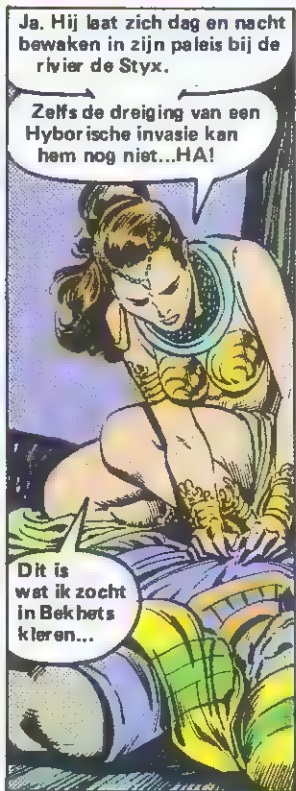

Deze man, Bekhet, een edel-
man, is verbannen en heeft mij
en vele koninklijke schatten
meegenomen.

Verbannen?
Waarom?

Wegens
een samen-
zwering tegen
koning Ctesphon,
want velen vin-
den hem een
zwakkeling.

En is
dat zo?

Ja. Hij laat zich dag en nacht
bewaken in zijn paleis bij de
rivier de Styx.

Zelfs de dreiging van een
Hyborische invasie kan
hem nog niet...HA!

Dit is
wat ik zocht
in Bekhet's
kleren...

Een Set-amulet!

Ik veraf-
schuw die slange-
godsdiens van de
Stygiërs, maar
dit vind ik
mooi.

En omdat
er genoeg schat-
ten aan boord
zijn, hoop ik dat
ik dit mag hou-
den...

...want die Stygische
honden hebben me al-
les ontstolen...

...zelfs mijn
eer.

Ja, dat dingetje hebben we niet nodig.

Oh, dank u, heer! Ik ... Ik kan u van dienst zijn, op welke manier dan ook...

Ja zeg, zo is het wel genoeg!

Conan is van mij ...en ik ben hier kapitein!

Het meisje bedoelde het goed, Bêlit.

Ja, goed voor jou, dat zeker!

Alstublieft ...het spijt me...

Ik ben zo lang in handen van die perverse Bek geweest...en u bent zo anders...

Maar ik hoorde u vragen naar Luxur...Stygia's hoofdstad...

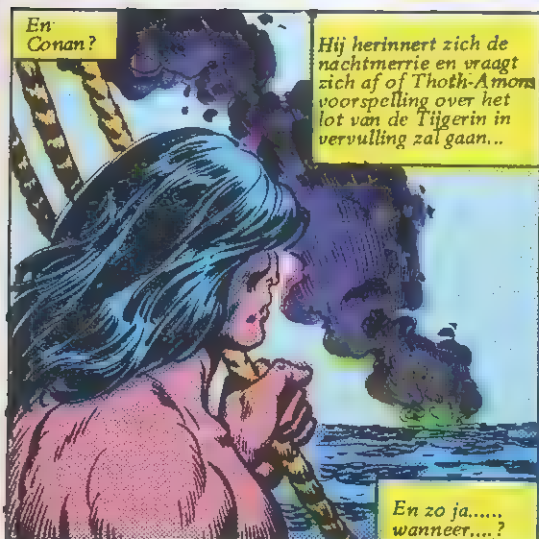
Ik ken het paleis goed, van toen ik daar met Bek was.

Dan laat ik je leven, en je krijgt je vrijheid als je de weg wijst.

Dank u... dat zal ik graag doen..!

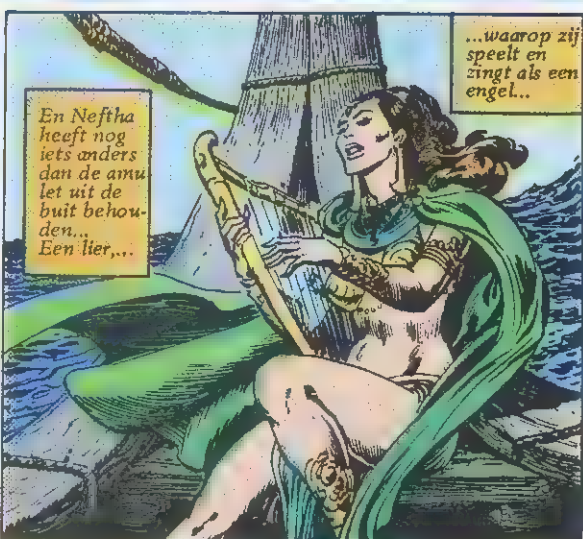
Kort daarna zinkt het brandende wrak van de Stygische galei langzaam in zee...

En Conan?

Hij herinnert zich de nachtmerrie en vraagt zich af of Thoth-Amora voorspelling over het lot van de Tijgerin in vervulling zal gaan...

En zo ja..... wanneer....?

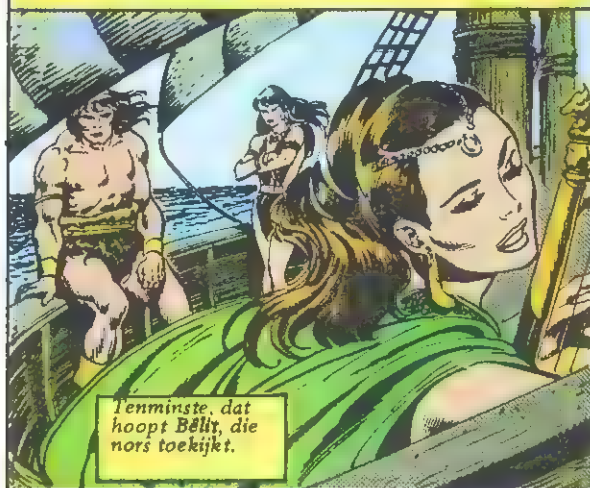

En Neftha heeft nog iets anders dan de amulet uit de buit behouden... Een lier,...

...waarop zij speelt en zingt als een engel...

Maar omdat zij alleen Stygische gezangen kent, kan Conan slechts haar stem en de melodieën bewonderen.....

Tenminste, dat hoopt Bêlt, die nors toekijkt.

Dan, op een heldere nacht, wanneer een piratenschip gewoonlijk ver van een versterkte kust zou blijven...

...zeilt de Tijgerin tot vlak voor Khemi, Stygia's belangrijkste haven.....

...en worden drie sloepen in doodse stilte naar de rij schepen geroeid die voor de schijnbaar slapende stad liggen.....

Daar zijn ze, meisje... de ZWARTE MUREN VAN KHEMI...

...maar ik heb nooit geweten of de Stygiërs daarmee de echte muren bedoelen ...of hun donkere oorlogsschepen!

Za bedoelen ..beide.

Denk aan wat ik je heb verteld: vannacht wordt een heilig feest gevierd, het feest van de slanggod SET!

Alle beschaafde volken hebben wel 'n afwijking.

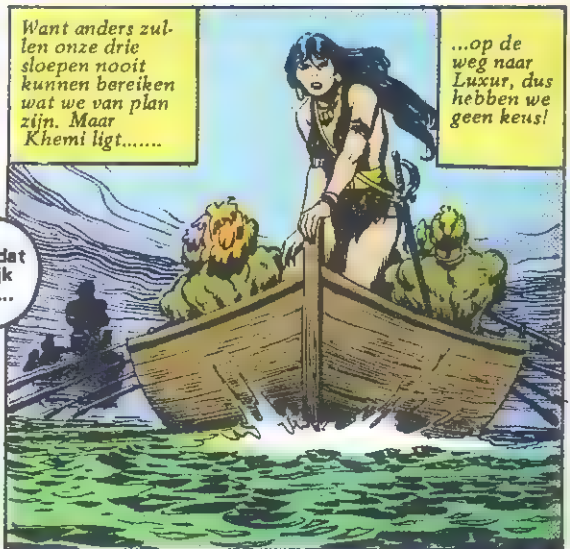
Vannacht blijf iedereen binnen ...zelfs de scheepswacht!

Ik hoop dat je gelijk hebt...

Want anders zullen onze drie sloepen nooit kunnen bereiken wat we van plan zijn. Maar Khemi ligt.....

...op de weg naar Luxur, dus hebben we geen keus!

En dus glijden de drie sloepen met zachte roeislagen naar de donkere schepen.....

En tot op zekere hoogte had Neftha gelijk...

Er zijn geen wachters aan boord van de oorlogsschepen...

...maar gewaakt wordt er wel!

HRONK!

Mannanen en Lir!

Conans vloek is, ongewild, precies de juiste...

Want Mannanen en Lir, eeuwen-oude Cimmerische goden, waren eens goden der zee...

En dit is of een god of een demon, die nu met zijn scherpe kaken over de sloepen scheert....

NEE!
DAGON!
HELP ME!

Wel alle DUIVELS...!

Ik ken die draken...
opgeroepen door
Stygische magiërs...

Maar ik wist
NIET...

TOCH
IS hij
er...!

Dit monster uit een NACHTMERRIE!

Mijn zwaard houdt
hem niet tegen!

Maar, bij
Crom, hij zal
deze nacht niet
overleven!

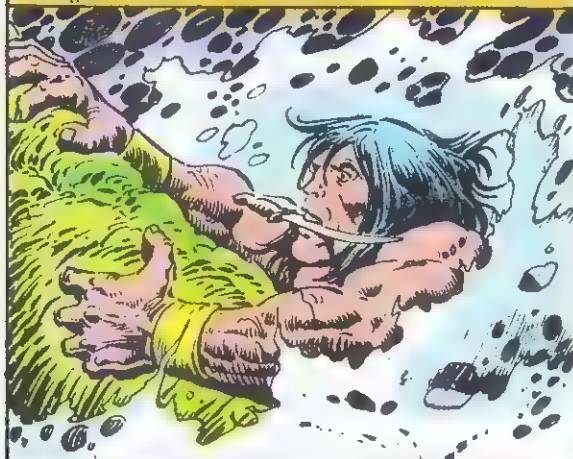
Onmiddellijk duikt Conan het koude water in, zo roekeloos alsof hij denkt dat hij onsterfelijk is.....

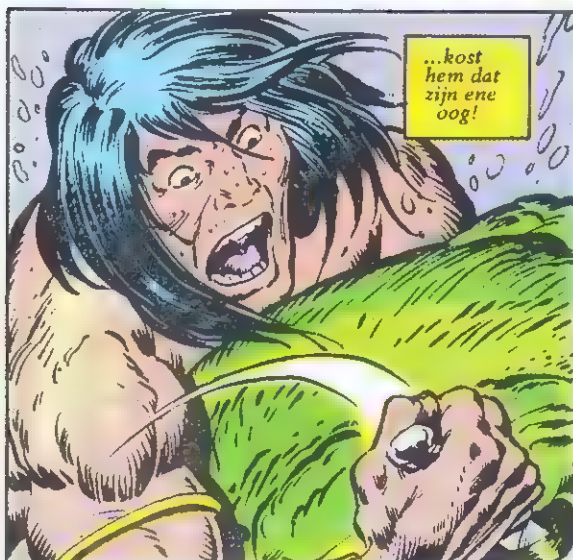
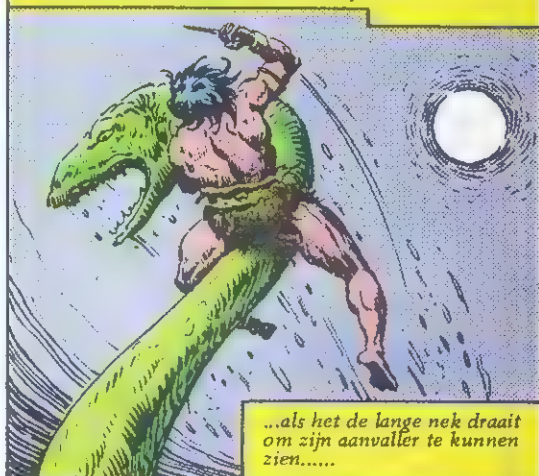
En kort daarna, als het monster zich op Bêlits sloep wil werpen...

...klimt de gespierde barbaar woest tegen de geschubde rug....

...en als het monster hem eindelijk voelt.....

Razend van pijn en woede duikt het monster.....

Lange ogenblikken
kolkt het water waar
man en monster zijn
verdwenen...dan beda-
ren de golven.....

Verscheurd door angst
staat Bêlit op het punt
haar zwaard neer te
gooien en hen achter-
na te duiken, als plot-
seling.....

GODIN...
KIJKI!

Het is....AMRA!

ISHTAR
ZIJ GE-
PREZEN!

Alles in orde, mijn liefste?

I...Ik geloof het wel...
maar mijn longen
barsten...!

De
draak...?

Die is
verblind
naar zee
gezwom-
men!

Wat
WAS het?
Hoe kan
zelfs een
Stygische
magiër zo'n
monster...

Ze hebben een speciale
macht over slangen... zelfs over
zeeslangen.

Maar het
lawaai van
de strijd kan
de Stygiërs ge-
wekt heb-
ben...

OPSCHIETEN!

De overlevenden worden aan boord ge-
haald en kort daarna vlamt het licht
van fakkel op.....

En Conan vraagt
zich af hoe het
mogelijk is dat
mannen, zelfs op
een godsbevel,
hun schepen onge-
waakt laten.

Toch is het
een feit... en de
rest is niet be-
langrijk.....

En dus rijzen nu de vlammen
op uit een houten rij van
zwarte muren, vóór die ande-
re zwarte muren van steen...

Eindelijk komen
nu de Stygiërs in
actie...

...als zij
schreeuwend de
donkere nacht...

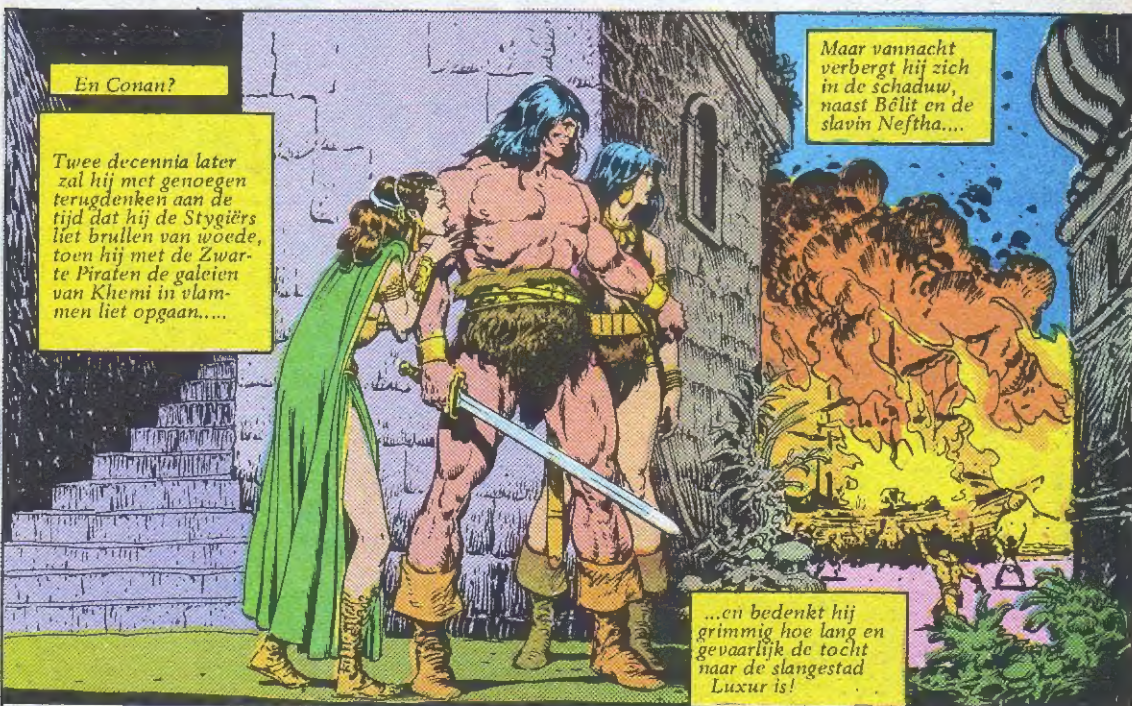

...inremen!
Wanhopig probe-
ren zij het vuur
te doven...uit-
eindelijk zullen
zij slechts enkele
van hun sche-
pen kunnen
redden...

...maar dan zullen de sloepen
al lang de Tiggerin bereikt heb-
ben...

...die uitvaart naar de
open zee onder bevel
van M'Gora, om elders
de terugkeer van zijn
kapitein af te wach-
ten.

En Conan?

Twee decennia later
zal hij met genoeg
terugdenken aan de
tijd dat hij de Stygiërs
liet brullen van woede,
toen hij met de Zwar-
te Piraten de galeien
van Khemi in vlam-
men liet opgaan.....

Maar vannacht
verbergt hij zich
in de schaduw,
naast Bêlit en de
slavin Neftha....

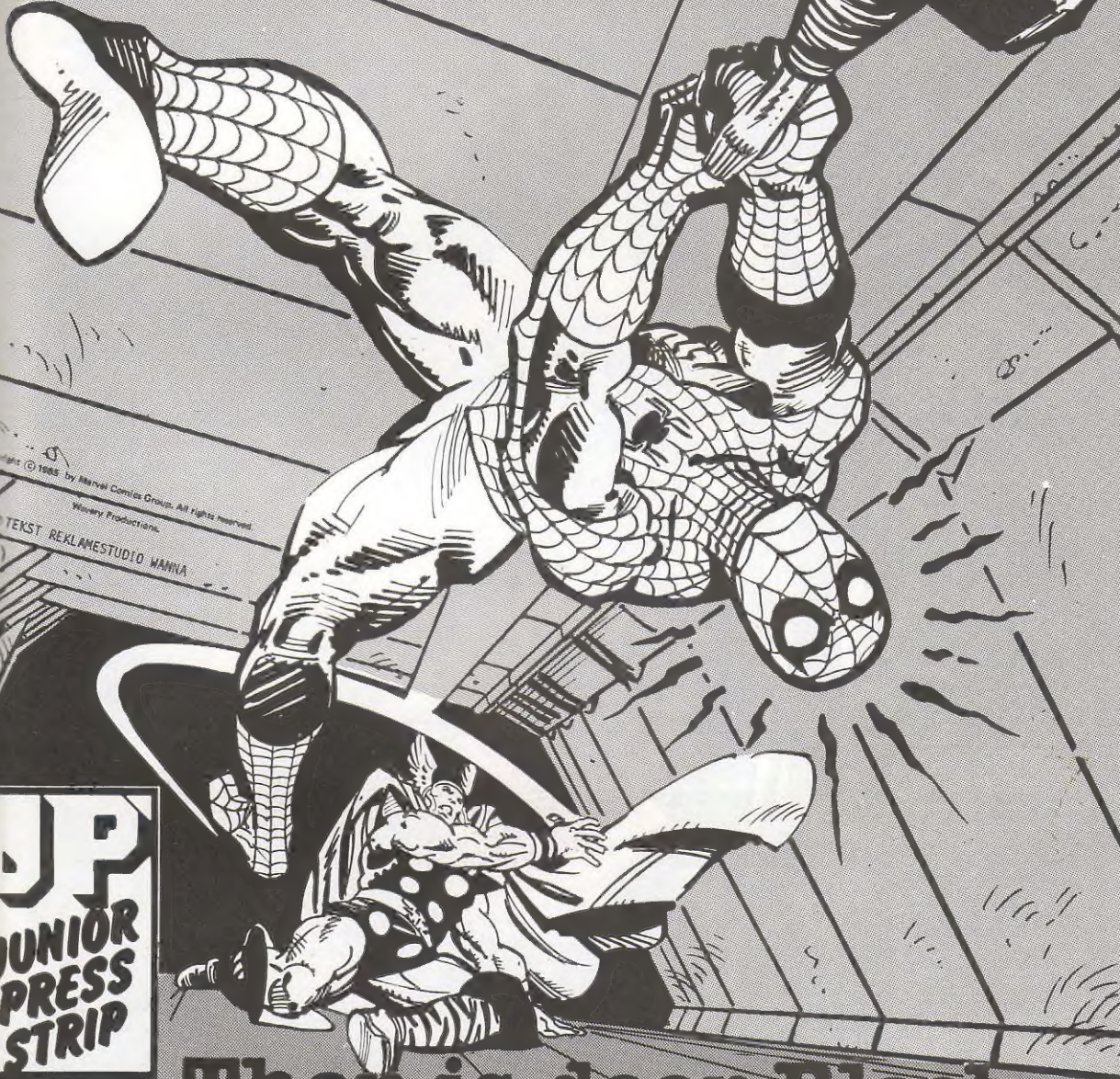
...en bedenkt hij
grimmig hoe lang en
gevaarlijk de tocht
naar de slangestad
Luxur is!

Lees

SUPER-HELDEN!

nr. 31

Copyright © 1985 by Marvel Comics Group. All rights reserved.
Waverly Productions.
© TEKST REKLAMESTUDIO WANNA

JP
JUNIOR
PRESS
STRIP

Thor is door Black Abbott uitgeschakeld en nu staat SPIDERMAN er alleen voor.

EEN AVONDJE UIT!
JA GEZELLIG!

© TEKST REKLAMESTUDIO WANNA

NOU, GEZELLIG?!!

in DE **X** **MANNEN**™ nr.39